

ลักษณะทางกายภาพ

ก. สภาพภูมิศาสตร์

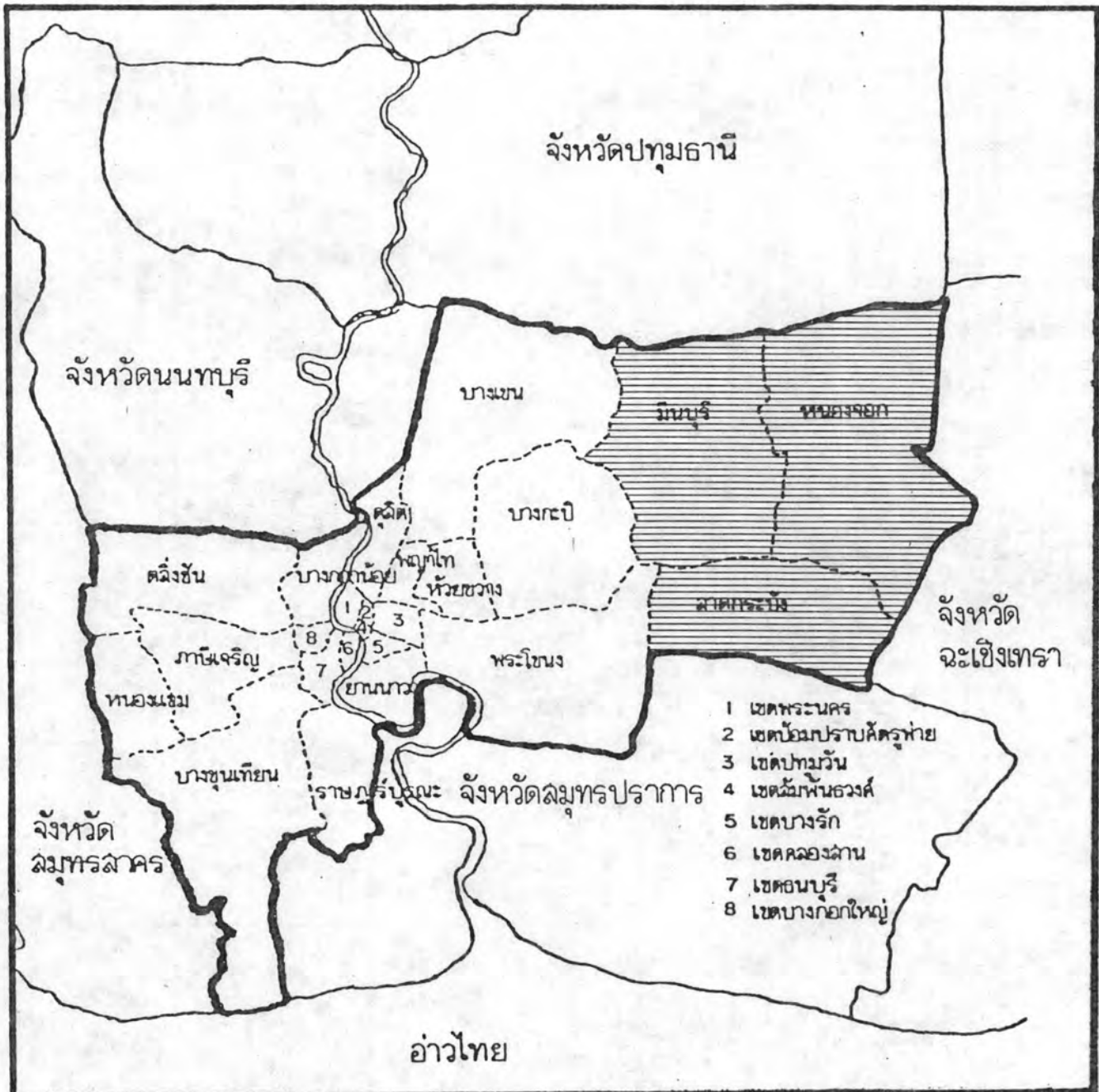
บริเวณพื้นที่รวีสีเขียวค่านตะวันออกของกรุงเทพมหานครตั้งอยู่ในพื้นที่บางส่วนของเขตมีนบุรี หนองจอก และลาดกระบัง ซึ่งเป็นที่ราบที่อยู่ติดกับแนวเขตของกรุงเทพมหานคร เขตทั้งสามดังกล่าวมีอาณาเขตดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับอำเภอลาดกระบัง จังหวัดปทุมธานี
ทิศใต้	ติดต่อกับอำเภอบางพลีและอำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับอำเภอบางน้ำเปรี้ยวและอำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับเขตบางเขน เขตบางกะปิ และเขตพระโขนง กรุงเทพมหานคร

(ดูแผนที่ 5.1)

1. ลักษณะธรรมชาติของพื้นที่

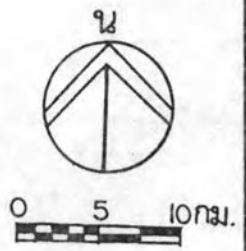
บริเวณพื้นที่รวีสีเขียวและบริเวณใกล้เคียง คือ เขตมีนบุรี หนองจอก และลาดกระบัง มีลักษณะทางภูมิศาสตร์เช่นเดียวกับกรุงเทพมหานคร และบริเวณลุ่มน้ำเจ้าพระยาตอนล่าง (ดูแผนที่ 5.2) เพราะเป็นส่วนหนึ่งของพื้นที่ดังกล่าวคือ เป็นพื้นที่ราบและมีระดับต่ำ อยู่สูงกว่าระดับน้ำทะเลไม่เกินหนึ่ง เมตรครึ่ง บริเวณพื้นที่นี้ได้รับการหล่อเลี้ยงด้วยทางน้ำมากมาย ทั้งที่เป็นลำน้ำตามธรรมชาติ และที่เป็นคูคลองที่ขุดขึ้นเพื่อใช้ในการชลประทานในระยะแรกที่มีการตั้งถิ่นฐาน ดินในบริเวณนี้เป็นดินตะกอนที่อายุน้อย ประกอบด้วยชั้นหน้าของดินเหนียวละเอียดและตะกอนละเอียด จึงเป็นดินที่ลุ่มน้ำและเนื้อดินไม่อัดแน่นอันเป็นลักษณะของดินที่เกิดจากอิทธิพลของน้ำทะเลพัดพามาที่บดม เรียกว่าดินตะกอนน้ำพา

การคาดการณ์ผลกระทบจากการกำหนดพื้นที่ริ้วสีเขียว : บริเวณพื้นที่ด้านตะวันออกของกรุงเทพมหานคร

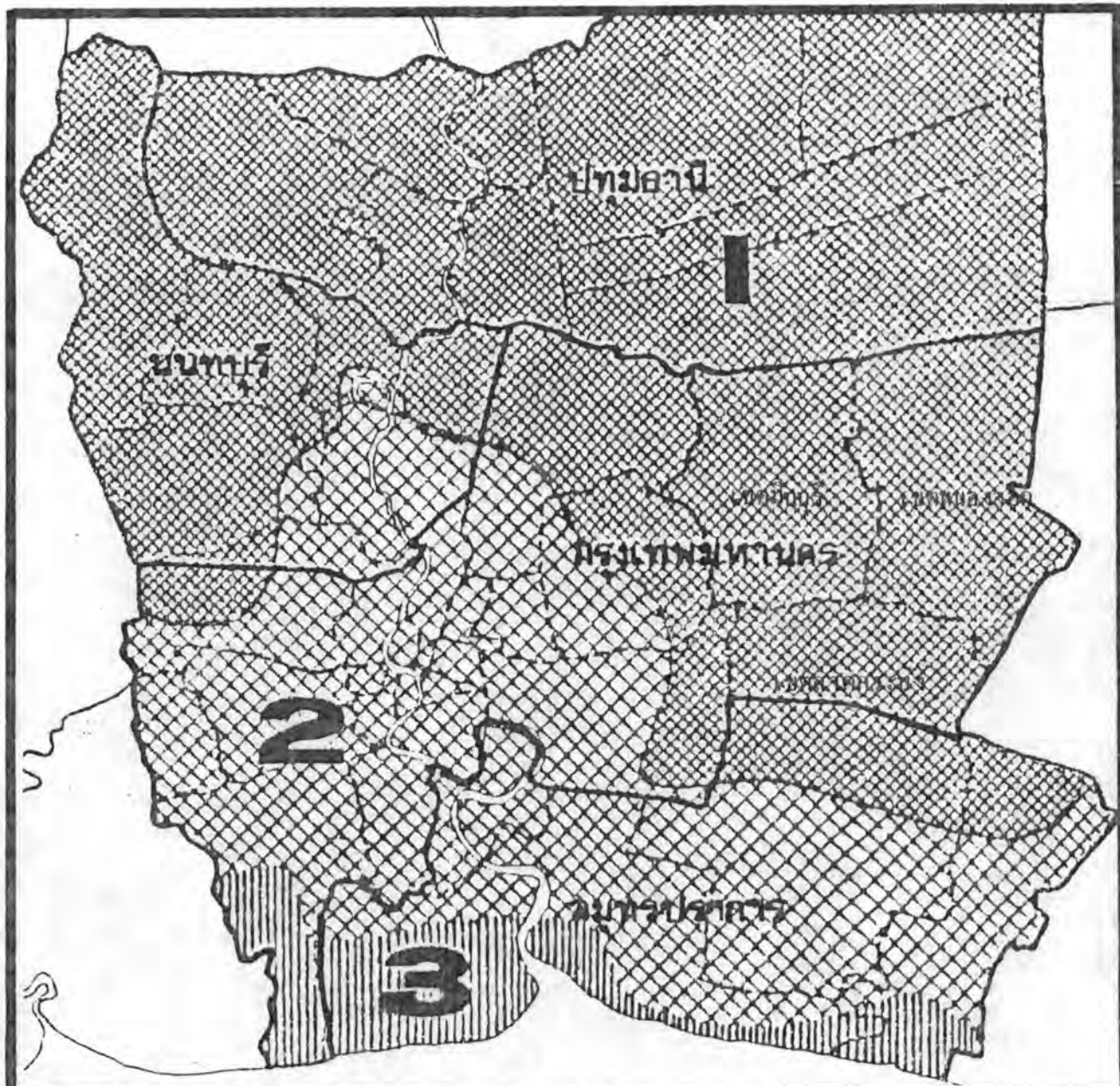
แสดง พื้นที่ศึกษาและบริเวณโดยรอบสัญลักษณ์

- กรุงเทพมหานคร
- จังหวัด
- เขต
- แม่น้ำ
- พื้นที่ศึกษา

ที่มา กองผังเมือง กรุงเทพมหานคร

แผนที่ 5.1

การคาดการณ์ผลกระทบจากการกำหนดพื้นที่ร่วสีเขียว : บริเวณพื้นที่ด้านตะวันออกของกรุงเทพมหานคร

สมพงษ์ จิวเด่นาสกุล

แสดง ลักษณะดิน
สัญลักษณ์

- 1 ดิน ALLUVIAL (ดินที่เป็นกรวด) เป็นดินใหม่เกิดจากอิทธิพลของน้ำกร่อย
- 2 ดิน ALLUVIAL เป็นดินที่เกิดจากน้ำทะเลพัดมาทับถม
- 3 ดิน ALLUVIAL เป็นดินเค็ม

0 5 10 กิโลเมตร

ที่มา วิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทย "ข้อมูลสภาพดินบริเวณลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยาตอนล่าง" **แผนที่** 5.2

เป็นคืนที่เหมาะสมแก่การปลูกข้าว การใช้ที่ดินส่วนใหญ่จึงเป็นไปตามลักษณะภูมิศาสตร์เอื้ออำนวย คือ มีการทำนาความถี่ฤดูกาล และการทำนาปรัง เพราะมีคูคลองอยู่อย่างทั่วถึง

สภาพภูมิอากาศก็มีไค่แตกต่างไปจากภูมิอากาศของกรุงเทพฯ คือ มีอากาศร้อนชื้น การผันแปรของอุณหภูมิในแต่ละปีมีเพียงเล็กน้อย เดือนที่ร้อนที่สุด คือ เดือน เมษายน มีอุณหภูมิสูงถึง 30 องศาเซลเซียส และเดือนที่หนาวที่สุด คือ เดือนธันวาคม และมกราคม ซึ่งมีอุณหภูมิเฉลี่ยประมาณ 26 องศาเซลเซียส มีความชื้นสูงโดยเฉลี่ยเกือบร้อยละ 80 ตลอดปี ปริมาณน้ำฝนโดยเฉลี่ยทั้งปีประมาณ 1500 มิลลิเมตร (60 นิ้ว) (สายสวาท เสนาณรงค์ 2521: 54) (ดูตารางที่ 5.1)

ตารางที่ 5.1 แสดงปริมาณน้ำฝน อุณหภูมิ และความชื้นสัมพัทธ์เป็นรายเดือน ในคาบ 10 ปี ระหว่าง พ.ศ. 2515-2524

เดือน	ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ย (ม.ม.)	อุณหภูมิเฉลี่ย (°C)	ความชื้นสัมพัทธ์เฉลี่ย (%)
มกราคม	12.7	26.5	72.4
กุมภาพันธ์	31.6	27.9	75.0
มีนาคม	24.7	29.4	76.4
เมษายน	78.5	30.5	75.8
พฤษภาคม	244.2	29.9	77.4
มิถุนายน	195.7	29.3	77.8
กรกฎาคม	302.2	29.1	78.4
สิงหาคม	216.1	28.8	78.4
กันยายน	396.7	28.5	81.2
ตุลาคม	248.1	28.4	80.6
พฤศจิกายน	62.8	27.2	76.3
ธันวาคม	18.3	26.6	70.2
เฉลี่ยต่อปี	1813.6	28.4	76.6

2. การแบ่งพื้นที่ปกครอง

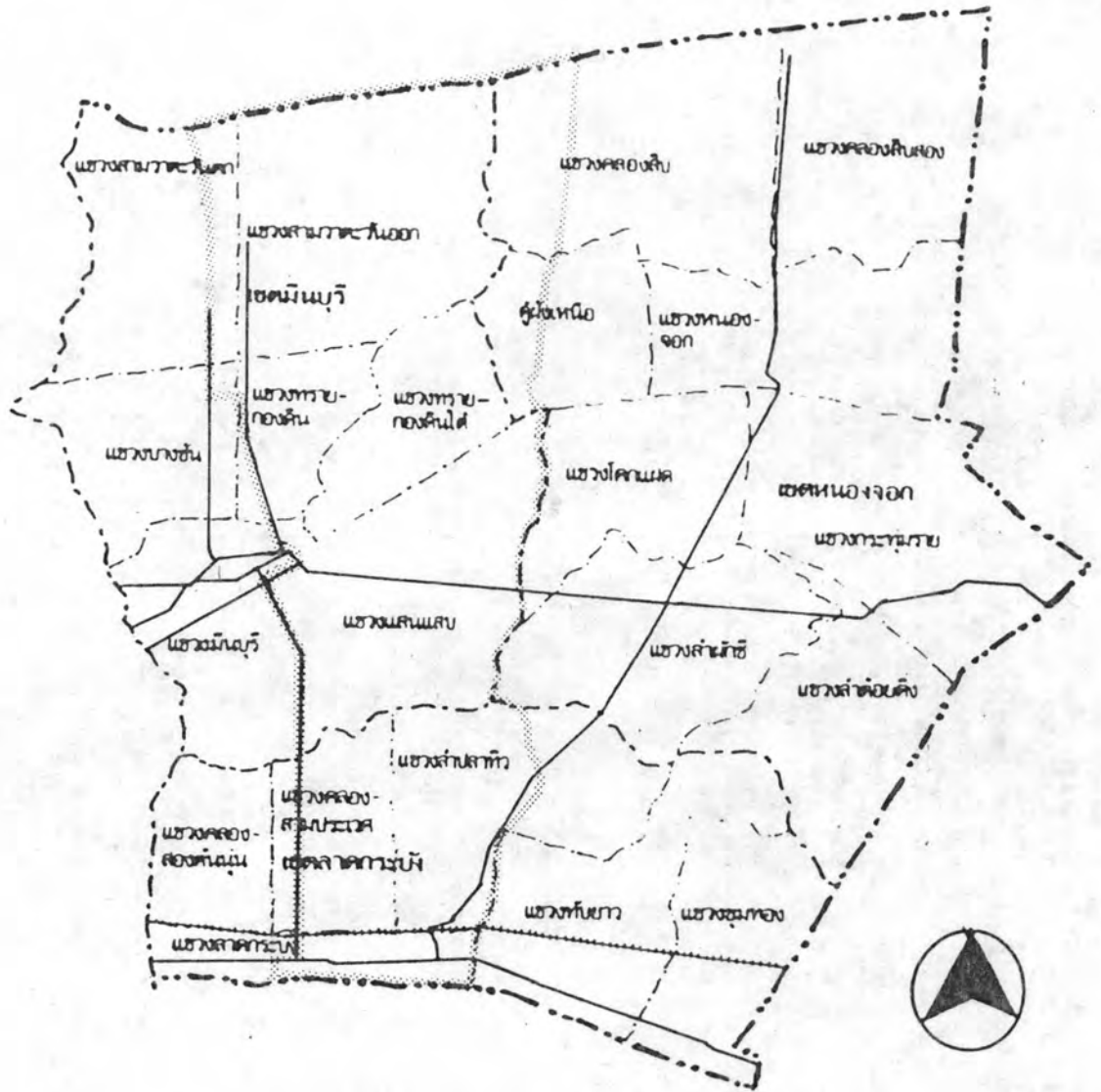
บริเวณพื้นที่สีเขียวตามข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่องกำหนด บริเวณห้ามก่อสร้าง คัดแปลง ใช้หรือเปลี่ยนแปลงใช้อาคารบางชนิดหรือบางประเภท ลงวันที่ 22 กรกฎาคม 2524 ครอบคลุมพื้นที่บางส่วนของ 3 เขตการปกครองใน จำนวนทั้งสิ้น 24 เขต ของกรุงเทพมหานคร คือ เขตมีนบุรี เขตหนองจอก และเขต ลาดกระบัง ซึ่งตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกของกรุงเทพมหานคร เขตหนองจอกเป็นเขตที่มี พื้นที่มากที่สุดของกรุงเทพมหานคร คือ 236.261 ตร.กม. ส่วนเขตมีนบุรีและเขต ลาดกระบัง มีพื้นที่เป็นลำดับที่ 3 และ 7 คือ 174.331 และ 123.859 ตร.กม. ตามลำดับ พื้นที่รวมทั้ง 3 เขตเป็น 534.451 ตร.กม. หรือคิดเป็นร้อยละ 34.07 ของพื้นที่กรุงเทพมหานคร

เขตมีนบุรีแบ่งออกเป็น 7 แขวง 107 หมู่บ้าน ได้แก่ แขวง มีนบุรี มี 20 หมู่บ้าน แขวงแสนแสบ มี 18 หมู่บ้าน แขวงบางชัน มี 12 หมู่บ้าน แขวงสามวาตะวันออก มี 21 หมู่บ้าน แขวงสามวาตะวันตก มี 16 หมู่บ้าน แขวง ทราयกองคิน มี 8 หมู่บ้าน และแขวงทรายกองคินใต้ มี 12 หมู่บ้าน

เขตหนองจอก มี 8 แขวง 93 หมู่บ้าน คือ แขวงกระทุ่มราย มี 18 หมู่บ้าน แขวงหนองจอก มี 13 หมู่บ้าน แขวงคลองสิบ มี 14 หมู่บ้าน แขวง คลองสิบสอง มี 11 หมู่บ้าน แขวงโคกแฝด 11 หมู่บ้าน แขวงคูฝั่งเหนือ 8 หมู่บ้าน แขวงลำผักชี 10 หมู่บ้าน และ แขวงลำคอกยั้ง 8 หมู่บ้าน

เขตลาดกระบัง มี 6 แขวง 46 หมู่บ้าน คือ แขวงลาดกระบัง มี 7 หมู่บ้าน แขวงคลองสองต้นนุ่น 5 หมู่บ้าน แขวงคลองสามประเวศ 5 หมู่บ้าน แขวงลำปลาทิว 13 หมู่บ้าน แขวงทับยาว 9 หมู่บ้าน และแขวงชุมทอง 7 หมู่บ้าน

ร้อยละ 70.90 ของพื้นที่สีเขียวอยู่ในเขตมีนบุรี คิดเป็นร้อยละ 61.45 ของพื้นที่เขต โดยครอบคลุมพื้นที่ทั้งแขวงของ แขวงแสนแสบ แขวงสามวา ตะวันออกและแขวงทรายกองคินใต้ ส่วนแขวงที่เหลือคือ มีนบุรี บางชัน สามวา ตะวันตกและทรายกองคิน เป็นพื้นที่สีเขียวเสียร้อยละ 2.46, 3.15, 21.59 และ 93.20 ตามลำดับ เขตหนองจอกมีเพียง 2 แขวงที่อยู่ในพื้นที่สีเขียว คือ แขวงคลองสิบและแขวงคูฝั่งเหนือ คิดเป็นร้อยละ 34.43 และ 41.46 ของพื้นที่

- เส้นเขตพื้นที่รั้วสีเขียว
- เขต กทม.
- เขตของเขต
- เขตของแขวง
- ถนน
- ทางรถไฟ

การคาดการณ์ผลกระทบจากการกำหนดพื้นที่รั้วสีเขียว : บริเวณพื้นที่ด้านตะวันออก ของกรุงเทพมหานคร		มาตราส่วน 1 : 200,000
แสดง	บริเวณพื้นที่ศึกษา	
ที่มา	กองผังเมือง สำนักปลัดกรุงเทพมหานคร	แผนที่ 5-3

รวีสีเขียวทั้งหมด ส่วนของพื้นที่รวีสีเขียวที่เหลือ คือ ร้อยละ 18.15 อยู่ใน 3 แขวง ของเขตลาคกระบัง คือ แขวงลาคกระบัง แขวงคลองสามประเวศ และแขวง ลำปลาหิว คิดเป็นร้อยละ 60.43, 74.58 และ 24.23 ของพื้นที่แต่ละแขวงตามลำดับ (ตารางที่ 4.1 และ แผนที่ 5.3)

3. สมรรถนะที่ดิน

ที่ดินส่วนใหญ่ของเขามินบุรี หนองจอก และลาคกระบัง เป็น ดินในที่ราบห่างจากชายฝั่งทะเล น้ำทะเลท่วมไม่ถึง สภาพพื้นที่ค่อนข้างราบเรียบ เป็นดินสีการระบายน้ำเร็ว ความสามารถในการอุ้มน้ำสูง ดินมีความสามารถให้น้ำซึม ผ่านไปไคซาคตลอดทุกชั้น มีสมรรถนะที่ดินที่เหมาะสมอย่างดีที่สุดสำหรับการปลูกข้าว จำแนกรายละเอียดได้ ดังนี้ (ดูตารางที่ 3.3 และ แผนที่ 3.3)

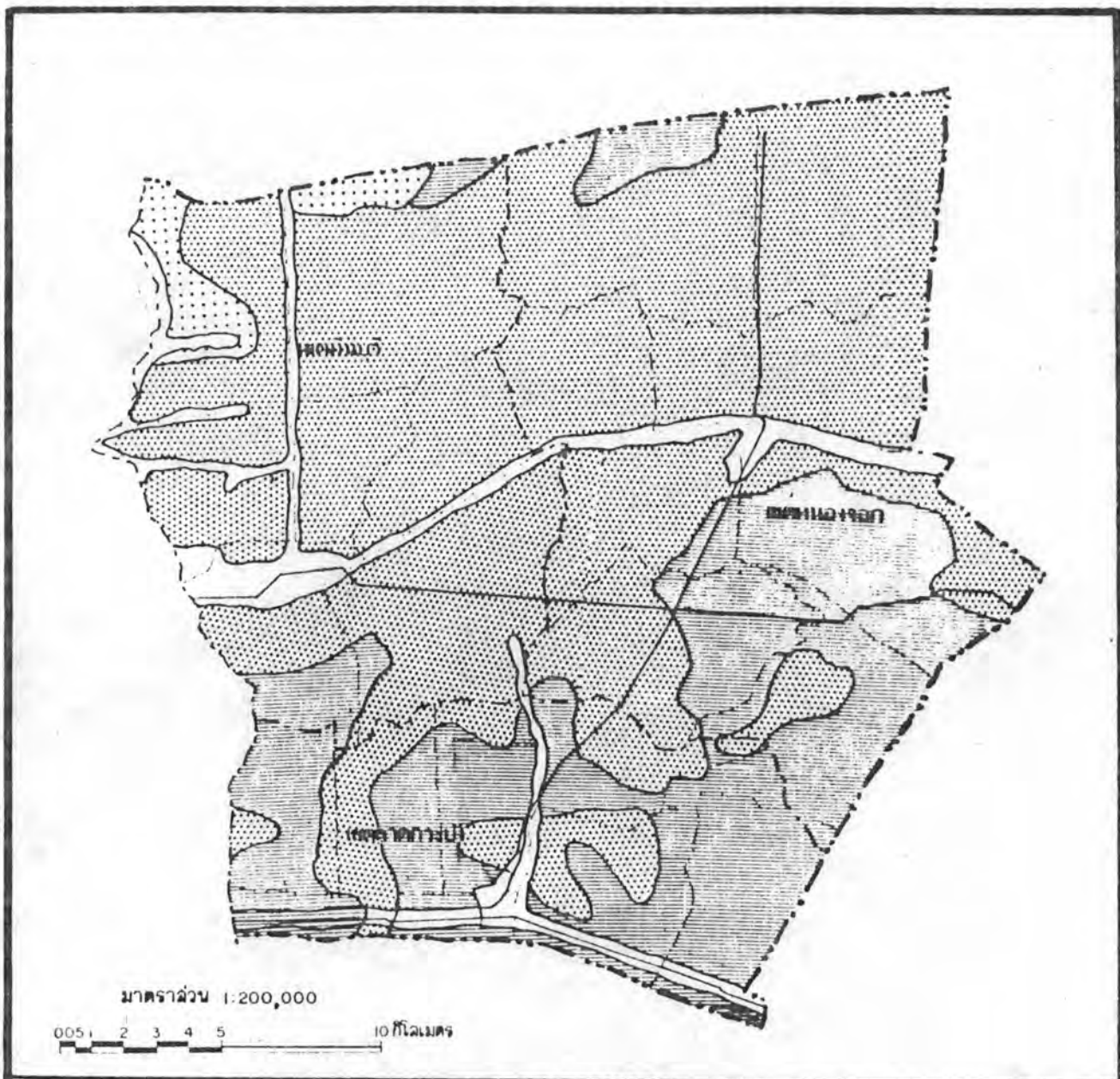
ก) ดินที่มีความเหมาะสมอย่างดียิ่งสำหรับการปลูกข้าว (P-I) ได้แก่ ดินชุกบางกอก (Bk : Bangkok series) มีชั้นดินสี ลักษณะของ เนื้อดินเป็นดินร่วนปนดินเหนียวถึงดินเหนียว มีการระบายน้ำเร็วสามารถให้น้ำซึม ผ่านไปค่อนข้างสูงถึงสูงซึ่งจัดเป็นดินชั้นหนึ่งสำหรับการปลูกข้าว ถ้ามีน้ำเพียงพอ สามารถจะปลูกข้าวครั้งที่สองในฤดูแล้งได้ โดยทั่วไปใช้ห่านาคำได้ผลผลิตต่อไร่สูง หรือปลูกพืชไร่พวกถั่วต่าง ๆ ข้าวโพก แคนโม แต่จะมีปัญหาการระบายน้ำ

ข) ดินที่มีความเหมาะสมอย่างดีที่สุดสำหรับการปลูกข้าว (P-II a) จัดเป็นดินชุกบางน้ำเปรี้ยว (Bp : Bang Nam Prieo Series) และดิน ชุกตะเชิงเทรา clay (Cc-c : Chachoengsao, clay) ซึ่งมีลักษณะคล้ายคลึง กัน คือ เป็นดินเหนียวการระบายน้ำเร็ว ความสามารถในการอุ้มน้ำสูง

ปฏิกิริยาของดินเป็นกรดจัดถึง เป็นกรดปานกลาง จัดเป็นดินที่มีความ อุดมสมบูรณ์ปานกลาง โดยทั่วไปใช้ปลูกข้าวแบบห่านาคำ แต่เนื่องจากดินเป็นกรดผลผลิต ที่ได้จึงไม่สูงแต่ก็เหมาะสมที่จะใช้ปลูกข้าวได้ ถ้ามีการปรับปรุงความเป็นกรดของดิน ให้ลดน้อยลงจะช่วยให้ได้ผลผลิตสูงขึ้น ดินชุกนี้ไม่เหมาะสมสำหรับการ ปลูกพืชไร่ เพราะดินเป็นกรดและการระบายน้ำไม่ดี

สมรรถนะที่ดิน	ซุกดิน	บริเวณ (แขวง)	พ.ท. (กม ²) %ของพื้นที่ ทั้งหมด
1. ดินที่มีความเหมาะสม อย่างยิ่งสำหรับการ ปลูกข้าว (P=I)	บางกอก (Bk)	มีนบุรี แสนแสบ (เขตมีนบุรี) คลองสิบ กระจุกทราย ลำค้อยคิง (เขตหนองจอก) คลองสองคันทูน ลาคกระบ้ง ชุมทอง ทับยาว ลำปลาทิว (เขตลาคกระบ้ง)	30.5 (5.71%)
2. ดินที่มีความเหมาะสม อย่างก็สำหรับการ ปลูกข้าว (P = IIa)	บางน้ำเปรี้ยว (Bp)	บางชัน แสนแสบ ทรายกองดิน- ไต้ (เขตมีนบุรี) คลองสิบ คู้งเหนื่อ หนองจอก โคนแฝค แสนแสบ (เขตหนองจอก)	440 (82.33%)
	นครเขิงเทรา (Cc = c)	สามวาตะวันออก สามวาตะวันตก บางชัน ทรายกองดิน ทราย- กองดินไต้ มีนบุรี แสนแสบ (เขตมีนบุรี) คลองสิบสอง คู้งเหนื่อ หนองจอก ลำคักซี (เขตหนองจอก) คลองสอง- คันทูน คลองสามประเวศ ลำปลาทิว ทับยาว (เขต ลาคกระบ้ง)	
3. ดินที่มีความเหมาะสม สำหรับการปลูกข้าว (P = IIIa)	รังสิต (Rs)	สามวาตะวันตก	9 (1.68%)

ที่มา กองบังคับการ กทม.

การคาดการผลกระทบบางจากการกำหนดพื้นที่วีลเซีย : บริเวณพื้นที่ที่ด้านตะวันออกของกรุงเทพมหานคร

แสดง ผลกระทบที่ดิน
เป็นประเภทดิน

- ดินที่มีความเหมาะสมอย่างยิ่งสำหรับการปลูกข้าว P-I
- ดินที่มีความเหมาะสมอย่างยิ่งสำหรับการปลูกข้าว P-IIa
- ดินที่มีความเหมาะสมสำหรับการปลูกข้าว P-IIIa P

 บริเวณชุมชน

ที่มา กรมพัฒนาที่ดิน กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

แผนที่ 5.4

ค) ดินที่มีความเหมาะสมสำหรับการปลูกข้าว (P- IIIa) จัดเป็นดินชุดรังสิต (Rs : Rangrit series) สภาพพื้นที่ราบเรียบ ชั้นดินลึก การระบายน้ำเร็ว ความสามารถในการอุ้มน้ำสูง ปฏิกิริยาของดินเป็นกรดจัดเป็นดินที่มีความอุดมสมบูรณ์ปานกลางถึงต่ำ ดินมีอินทรีย์วัตถุปานกลางถึงค่อนข้างสูง แต่เนื่องจากดินเป็นกรดจัดจึงทำให้พืชไม่สามารถใช้แร่ธาตุอาหารในดินได้เพียงพอแก่ความต้องการของพืชโดยเฉพาะธาตุฟอสฟอรัส การใส่ปุ๋ยเพื่อเพิ่มแร่ธาตุอาหารให้แก่พืชจึงไม่ได้ผลเท่าที่ควร โดยทั่วไปดินลักษณะนี้ใช้ปลูกข้าวแบบนาหว่านมีพื้นที่บางแห่งที่อยู่ติดกับคลองชลประทานใช้ปลูกพืชแบบนาค่า

ข. การคมนาคมขนส่ง

เดิมเขตมีนบุรี หนองจอก และลาดกระบัง ใช้การคมนาคมทางน้ำเป็นหลักในการเดินทางติดต่อ เนื่องจากลักษณะภูมิประเทศเป็นที่ลุ่มประกอบด้วยคลองใหญ่น้อยมากมาย การคมนาคมทางบกเพิ่งจะได้รับการพัฒนาขึ้นเมื่อไม่นานมานี้ อย่างไรก็ตามการคมนาคมทางน้ำยังคงมีบทบาทสำคัญโดยเฉพาะอย่างยิ่งในการคมนาคมภายในพื้นที่เพราะบ้านเรือนส่วนใหญ่ปลูกเรียงรายอยู่ริมคลอง

1. การคมนาคมทางบก

ก. เส้นทางคมนาคมติดต่อกับภายนอกพื้นที่ ประกอบด้วย ทางรถไฟ และถนน

1) ทางรถไฟสายตะวันออก จากสถานีกรุงเทพผ่านพื้นที่เขตลาดกระบังหยุดที่สถานีลาดกระบัง สถานีหัวตะเข้ และสถานีหลายแห่ง ไปยังจังหวัดฉะเชิงเทราและปทุมธานี

2) ถนนรามอินทรา จากเขตบางเขนไปสิ้นสุดที่บริเวณจุดตัดของถนนสุวินทวงศ์ และถนนสุขาภิบาล 2 ในเขตมีนบุรี

3) ถนนสุขาภิบาล 2 จากเขตบางกะปิไปสิ้นสุดที่จุดบรรจบกับถนนรามอินทรา ในเขตมีนบุรี

4) ถนนรามคำแหง จากเขตบางกะปิสิ้นสุดที่จุดบรรจบกับถนนร่มเกล้า ในเขตมีนบุรี

5) ถนนลาดกระบัง เป็นถนนที่ต่อจากถนนอ่อนนุช หรือ สุขุมวิท 77 จากเขตพระโขนงไปยังเขตลาดกระบัง

6) ถนนสุวินทวงศ์ เป็นถนนจากเขตมีนบุรีต่อไปยังเขตหนองจอกไปถึงจังหวัดฉะเชิงเทรา

ข. เส้นทางคมนาคมที่ค่อภายในเขตพื้นที่ มีถนนที่สำคัญ คือ

1) ถนนร่มเกล้า เชื่อมถนนรามคำแหงในเขตมีนบุรีกับถนนลาดกระบังในเขตลาดกระบัง

2) ถนนฉลองกรุง (ถนนลำปลาทิวเคิม) เชื่อมเขตหนองจอกและเขตลาดกระบัง

3) ถนนราษฎร์อุทิศ จากเขตมีนบุรีเชื่อมถนนเลียบวารีของเขตหนองจอก เป็นถนนที่มีแนวขนานกับคลองแสนแสบฝั่งใต้

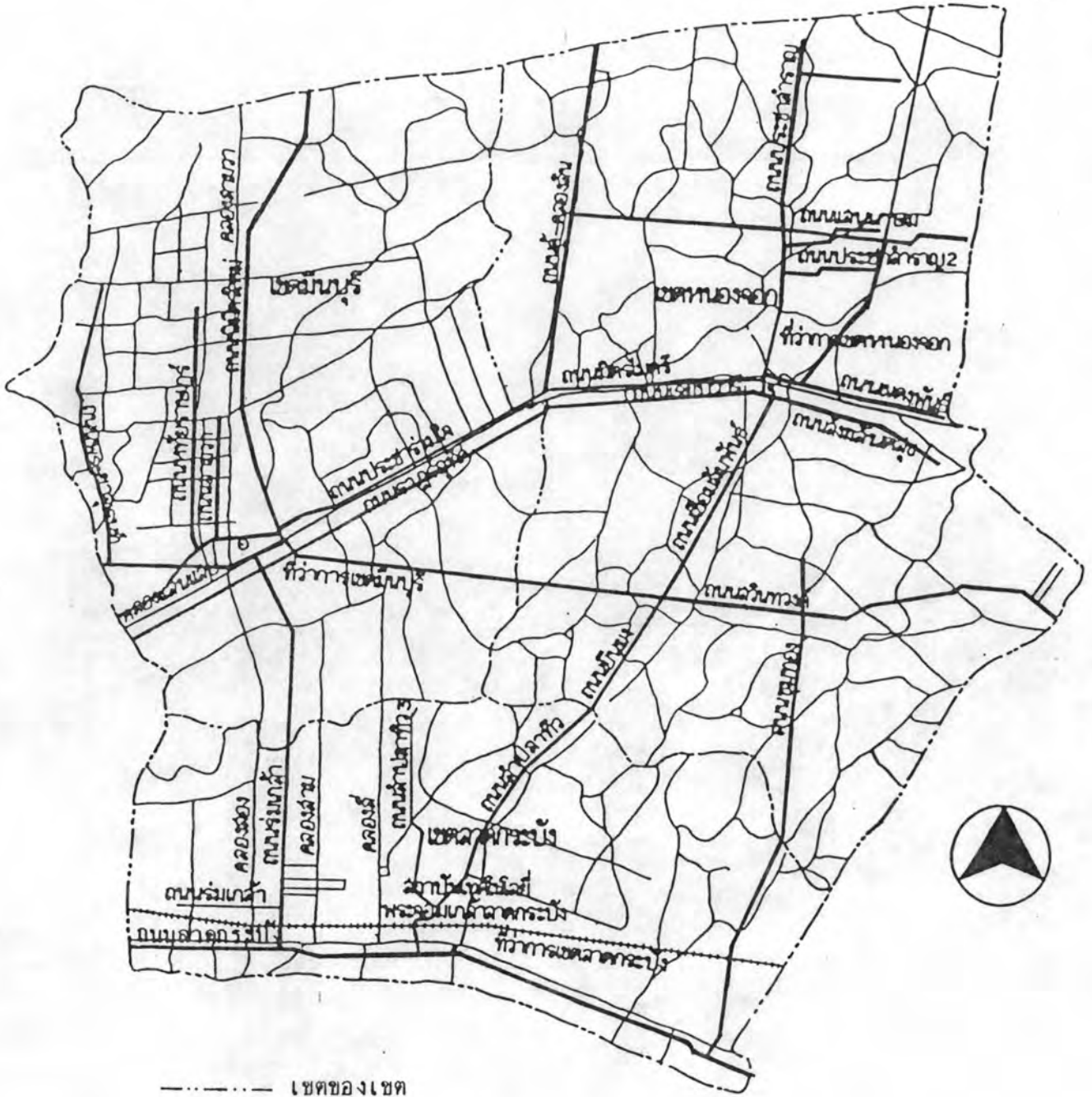
4) ถนนประชาร่วมใจ ในเขตมีนบุรีเชื่อมกับถนนมิตรไมตรีในเขตหนองจอก เป็นถนนเลียบคลองแสนแสบฝั่งเหนือ

นอกจากนี้ยังมีถนนที่ใช้ติดต่อภายในแต่ละเขต เช่น ถนนพระยาสุเรนทร์ ถนนหทัยราษฎร์ ถนนสามวา ถนนนิมิตรใหม่ ในเขตมีนบุรี ถนนคู่-คลองสิบ ถนนประชาสำราญ ถนนแสนเกษม ถนนดวงพันธ์ ถนนสังขสันติสุข ในเขตหนองจอก ถนนหลวงแพ่ง ถนนพัฒนาชนบท ถนนหทัยยาวและถนนชุมทองในเขตลาดกระบัง เป็นต้น

2. การคมนาคมทางน้ำ

เดิมการคมนาคมทางน้ำมีบทบาทที่สำคัญต่อพื้นที่บริเวณนี้มาก เพราะเป็นเส้นทางคมนาคมที่สะดวกเพียงทางเดียว แม้ปัจจุบันจะมีการตัดถนนเข้าสู่พื้นที่นี้แต่การคมนาคมทางน้ำยังคงมีความสำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการขนส่งสินค้าและการสัญจรไปมาของประชาชนในพื้นที่ที่ยังไม่มีถนนตัดผ่าน คลองที่มีความสำคัญต่อการคมนาคม คือ

คลองแสนแสบ เป็นคลองสายยาวเริ่มจากประตูน้ำปทุมวันผ่านเขตมีนบุรี เขตหนองจอก ถึงอำเภอบางน้ำเปรี้ยว จังหวัดฉะเชิงเทรา

- เขตของเขต
- ถนน
- +++++ ทางรถไฟ
- ~~~~~ คลอง

การคาดการณ์ผลกระทบจากการกำหนดพื้นที่วีวีซีเอ : บริเวณพื้นที่ด้านตะวันออก ของกรุงเทพมหานคร		มาตราส่วน 1 : 160,000
แสดง	โครงการคมนาคม	
ที่มา	สำนักงานเขตมีนบุรี หนองจอก ลาดกระบัง	แผนที่ 5.5

เดิมใช้เป็นเส้นทางติดต่อกับใจกลางกรุงเทพมหานคร

คลองประเวศบุรีรัมย์ เป็นคลองที่ต่อจากคลองพระโขนง
ผ่านเขตลาคกระบังไปยังอำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา

คลองทั้งสองสายนี้อยู่ในความควบคุมดูแลของกรมชลประทาน
นอกจากนี้ กรมชลประทานยังรับผิดชอบดูแลคลองที่มีความสำคัญรองลงมาอีกหลายสาย
คือ

เขกมีนบุรี ได้แก่ คลองสามวา คลองสองก้นนุ่น
คลองบางชัน คลองพระยาสุเรนทร์ และคลองลาดบัวขาว

เขกหนองจอก ได้แก่ คลองเก่า คลองสิบ
คลองสิบเค็ด คลองสิบสอง คลองสิบสาม คลองสิบสี่ คลองลำปลาทิว คลอง
หลวงแพ่ง และ คลองนครเนื่องเขต

เขตลาคกระบัง ได้แก่ คลองหัวตะเข้ คลอง
ลำปลาทิว คลองหนึ่ง คลองสอง คลองสาม คลองสี่ คลองทับยาว คลอง
พระยาเพชร คลองลาดบัวขาว คลองมอญล่าง คลองลาคกระบัง และคลอง
หลวงแพ่ง

นอกจากนี้แล้วยังมีคลองที่อยู่ในความรับผิดชอบของ
เขต ซึ่งใช้ในการสัญจรระหว่างหมู่บ้านต่าง ๆ และเชื่อมต่อกับคลองสายหลักอีก
หลายสาย โดยแต่ละเขตจะรับผิดชอบคลองในช่วงที่ผ่านพื้นที่ในเขตการปกครองของ
ตน เขกมีนบุรีรับผิดชอบ 62 คลอง เขกหนองจอกรับผิดชอบ 82 คลอง และเขต
ลาคกระบัง 27 คลอง (แผนที่ 5.5, 5.6)

- คอลงที่เป็นเส้นทางคมนาคมสายหลัก
- ||||| คอลงที่เป็นเส้นทางคมนาคมสายรอง
- คอลงที่มการคมนาคมเบาบาง
- คอลงที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์ด้านการคมนาคม

การคาดการณ์ผลกระทบจากการกำหนดพื้นที่สีเขียว : บริเวณพื้นที่ด้านตะวันออก ของกรุงเทพมหานคร		มাত্রาทำน 1 : 200,000
แสดง	บทบาทหน้าที่ของคลอง ด้านการคมนาคม	
ที่มา	กองผังเมือง สำนักปลัดกรุงเทพมหานคร	
		แผนที่ 5.6

ค. การใช้ที่ดิน

จากลักษณะภูมิประเทศของบริเวณพื้นที่ศึกษาซึ่งเป็นที่ราบลุ่ม มีโครงข่ายของลำคลองหนาแน่น น้ำอุดมสมบูรณ์ และสมรรถนะของดินเป็นดินเหนียวที่เหมาะสมต่อการทำเกษตรกรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการทำนาจึงพบว่าการใช้ที่ดินส่วนใหญ่ในบริเวณนี้เป็นการใช้ที่ดินเพื่อการเกษตรกรรม มีที่อยู่อาศัยเกาะตามแนวเส้นทางคมนาคมทางน้ำ และมีการใช้ที่ดินที่ไม่ใช่การเกษตรเกิดขึ้นในระยะหลังเพียงไม่มากนัก

ในปี พ.ศ. 2526 การใช้ที่ดินในบริเวณศึกษาประกอบด้วย

1. การเกษตรกรรม

ประชากรส่วนใหญ่ของบริเวณนี้ประกอบอาชีพในการเกษตรกรรม คือ ประชากรประมาณร้อยละ 85 ของเขตมีนบุรี และประมาณร้อยละ 80 ของเขตหนองจอกและลาดกระบัง ประกอบอาชีพเกษตรกรรม (กทม.เขตมีนบุรี 2525: 29, เขตลาดกระบัง 2525: 3, เขตหนองจอก 2525: 7) ใช้ที่ดินประมาณร้อยละ 69 การเกษตรกรรมส่วนใหญ่เป็นการทำนา ข้าว ทั้งการทำนาปีและนาปรัง นอกจากนี้มีการทำสวนและทำไร่ ทำบ่อปลา เลี้ยงสัตว์

2. ที่อยู่อาศัย

ที่อยู่อาศัยในบริเวณนี้มักจะตั้งอยู่ริมคลองต่าง ๆ เนื่องจากเป็นสังคมชนบทซึ่งประชากรส่วนใหญ่มีอาชีพในการทำเกษตรกรรมจึงมีความหนาแน่นของอาคารต่ำ ภายหลังเมื่อมีการตัดถนนเข้ามายังพื้นที่นี้มีการตั้งบ้านเรือนริมถนนต่าง ๆ เกิดขึ้น ในปี 2526 การใช้ที่ดินเพื่อการอยู่อาศัยในพื้นที่ทั้ง 3 เขตที่ศึกษานี้ รวมกันประมาณ 14,686 ไร่ หรือประมาณร้อยละ 4.40 ของพื้นที่รวม

เขตมีนบุรี มีการใช้ที่ดินเพื่อการพักอาศัย ประมาณ 6,703 ไร่ หรือประมาณ ร้อยละ 6.15 ของพื้นที่เขต ส่วนใหญ่อยู่ในแขวงมีนบุรี ซึ่งเป็นศูนย์กลางชุมชนของเขตนี้ รองลงมาได้แก่ แขวงบางชัน และแขวงแสนแสบ

เขตหนองจอก ใช้พื้นที่เพื่อการพักอาศัย ประมาณ 2,579.20 ไร่ หรือ ประมาณร้อยละ 1.75 ของพื้นที่เขต ส่วนใหญ่อยู่ในแขวงกระทุ่มรายซึ่งเป็นที่ตั้งศูนย์กลางชุมชนของเขตนี้ และแขวงโคกแฝด

3. พาณิชย์กรรม

พาณิชย์กรรมส่วนใหญ่จะอยู่ในบริเวณศูนย์กลางชุมชนของแต่ละเขต พื้นที่รวมกันประมาณ 542 ไร่ หรือประมาณร้อยละ 0.16 ของพื้นที่รวม

เขตมีนบุรี มีการใช้ที่ดินเพื่อพาณิชย์กรรม ประมาณ 246.06 ไร่ หรือ ประมาณร้อยละ 0.23 ของพื้นที่เขต นอกจากแขวงมีนบุรีแล้ว ยังมีพาณิชย์กรรมในแขวงบางชันและทรายกองดิน เขตมีนบุรีนับว่ามีย่านธุรกิจการค้าที่ใหญ่กว่าอีก 2 เขต เนื่องจากอยู่ใกล้ศูนย์กลางกรุงเทพมหานครมากกว่า

เขตลาดกระบัง มีการใช้ที่ดินเพื่อพาณิชย์กรรม ประมาณ 218.75 ไร่ หรือ ประมาณร้อยละ 0.28 ของพื้นที่เขต ย่านการค้าที่สำคัญคือ ศูนย์กลางชุมชนในแขวงลาดกระบัง

เขตหนองจอก มีการใช้ที่ดินประเภทพาณิชย์กรรมน้อยที่สุด คือ ประมาณ 78.13 ไร่ หรือเพียงร้อยละ 0.05 ของพื้นที่เขต ส่วนใหญ่อยู่ที่บริเวณศูนย์กลางชุมชนของเขตหนองจอกในแขวงกระทุ่มราย นอกจากนี้ยังมีที่ริมถนนสุวินทวงศ์ในแขวงลำผักชี

4. อุตสาหกรรมและคลังสินค้า

ในบริเวณนี้มีนิคมอุตสาหกรรม 2 แห่ง คือ นิคมอุตสาหกรรมบางชัน ในแขวงบางชัน เขตมีนบุรี และนิคมอุตสาหกรรมลาดกระบัง ในแขวงลำปลาทิว เขตลาดกระบัง พื้นที่อุตสาหกรรมและคลังสินค้าในพื้นที่ศึกษารวมกันประมาณ 3,634.90 ไร่ หรือ ประมาณร้อยละ 1.09 ของพื้นที่ทั้งหมดโดยอยู่ในเขตลาดกระบังมากที่สุดคือ 2,734.38 ไร่ หรือ ประมาณร้อยละ 3.53 ของพื้นที่เขต ในจำนวนนี้เป็นพื้นที่ของนิคมอุตสาหกรรมลาดกระบังเสีย 1,023 ไร่ หรือ ร้อยละ 37.4 ของพื้นที่อุตสาหกรรมของเขต ส่วนที่นอกจากนี้จะอยู่ตามแนวถนนร่มเกล้าและถนนลาดกระบัง

5. สถาบันศึกษา

บริเวณนี้มีการใช้ที่ดินเพื่อการศึกษา รวม 1,306.53 ไร่ หรือ ประมาณร้อยละ 0.39 ของพื้นที่รวม โดยเขตลาดกระบังมีการใช้ที่ดินเพื่อ

การศึกษาเกินกว่าเขตอื่น โดยมีโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 19 แห่ง สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ 1 แห่ง โรงเรียนราษฎร์ 3 แห่ง วิทยาลัยระดับอาชีวศึกษา 1 แห่ง และระดับปริญญา 1 แห่ง รวมใช้ที่ดินประมาณ 928 ไร่ หรือประมาณ 1.20 ของพื้นที่เขต

เขตหนองจอกมีการใช้ที่ดินเพื่อการศึกษา รองลงมาคือ ประมาณ 208 ไร่ หรือร้อยละ 0.14 ของพื้นที่เขต มีโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร 37 แห่ง สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ 1 แห่ง และโรงเรียนราษฎร์ 5 แห่ง

เขตมีนบุรีมีการใช้ที่ดินเพื่อการศึกษาต่ำสุดคือ 169.17 ไร่ หรือประมาณร้อยละ 0.16 ของพื้นที่ มีโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร 31 แห่ง สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ 2 แห่ง โรงเรียนราษฎร์ 4 แห่ง และวิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิค 1 แห่ง

6. สถาบันราชการ

การใช้ที่ดินประเภทสถาบันราชการ ส่วนใหญ่จะอยู่ในบริเวณศูนย์กลางของเขต คิดเป็นพื้นที่ประมาณ 289.08 ไร่ หรือ ประมาณร้อยละ 0.09 ของพื้นที่รวม

เขตลาดกระบังมีการใช้ที่ดินประเภทนี้มากที่สุดคือ 121.79 ไร่

เขตมีนบุรีมีการใช้ที่ดินประเภทสถาบันราชการประมาณ 107 ไร่

เขตหนองจอกมีสถาบันราชการเพียง 59.64 ไร่

7. การใช้ที่ดินเพื่อการสาธารณูปโภค

บริเวณนี้มีการใช้ที่ดินเพื่อการสาธารณูปโภค รวมเพียง 225.97 ไร่ หรือ ประมาณร้อยละ 0.07 ของพื้นที่ทั้งหมด ในจำนวนนี้กว่าครึ่งหรือประมาณ 134.18 ไร่ อยู่ในเขตหนองจอก ประกอบด้วยที่ทำการไปรษณีย์ หมวดการทางสถานีพักไฟฟ้า เขตมีนบุรี และเขตหนองจอก มีการใช้ที่ดินประเภทนี้ 46.13 และ 45.66 ไร่ ตามลำดับ

8. ศาสนสถาน

การใช้ที่ดินประเภทศาสนสถาน ประกอบด้วย วัด และมัสยิด โบสถ์ และศาลเจ้า มีพื้นที่รวมกันประมาณ 512 ไร่ หรือ ประมาณร้อยละ 0.15 ของพื้นที่รวม โดยทั้ง 3 เขต มีการใช้ที่ดินประเภทนี้ใกล้เคียงกัน คือ

เขตลาคกระบัง ประมาณ 173 ไร่ เป็นวัดพุทธศาสนา 12 วัด มัสยิดอิสลาม 5 แห่ง ศาลเจ้า 4 แห่ง และโบสถ์คริสต์ศาสนา 1 แห่ง

เขตหนองจอก ใช้ที่ดินเป็นศาสนสถาน 170 ไร่ ประกอบด้วย มัสยิดอิสลาม 34 แห่ง วัดพุทธศาสนา 15 วัด สำนักสงฆ์ 1 แห่ง และโบสถ์คริสต์ ศาสนา 1 แห่ง

เขตมีนบุรี ใช้ที่ดินเป็นศาสนสถาน 169 ไร่ ประกอบด้วยมัสยิด 19 แห่ง วัด 14 วัด สำนักสงฆ์ 1 แห่ง

9. ถนน

บริเวณนี้มีพื้นที่เป็นถนนรวมประมาณ 2,187 ไร่ หรือคิดเป็น ร้อยละ 0.65 ของพื้นที่ทั้งหมด เขตหนองจอกมีพื้นที่ถนนมากที่สุดคือ ประมาณ 1,356 ไร่ หรือ ประมาณร้อยละ 0.92 ของพื้นที่เขต เขตลาคกระบังมีพื้นที่ถนนประมาณ 761 ไร่ แต่คิดเป็นสัดส่วนของพื้นที่เขตร้อยละ 0.98 สูงกว่าเขตหนองจอก เขต มีนบุรีมีพื้นที่ถนนเพียงประมาณ 69 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 0.06 ของพื้นที่เขต

นอกจากการใช้ที่ดินประเภทต่าง ๆ ดังกล่าวแล้ว ยังมีที่ว่างที่ยังไม่ได้พัฒนาอีกจำนวนหนึ่ง ประมาณ 79,429.33 ไร่ หรือคิดเป็นร้อยละ 23.78 ของพื้นที่ทั้งหมด โดยเขตหนองจอกมีที่ว่างมากที่สุดคือ ประมาณ 28,777 ไร่ แต่คิดเป็นอัตราส่วนคือพื้นที่เขตน้อยที่สุดคือ ประมาณร้อยละ 19.49 เขตลาคกระบังมีที่ว่างน้อยที่สุดคือ ประมาณ 24,392 ไร่ แต่มีอัตราส่วนคือพื้นที่เขตสูงสุดคือ ประมาณ ร้อยละ 31.51 เขตมีนบุรีมีที่ว่าง 26.260 ไร่ หรือ ประมาณร้อยละ 24.10 ของพื้นที่เขต

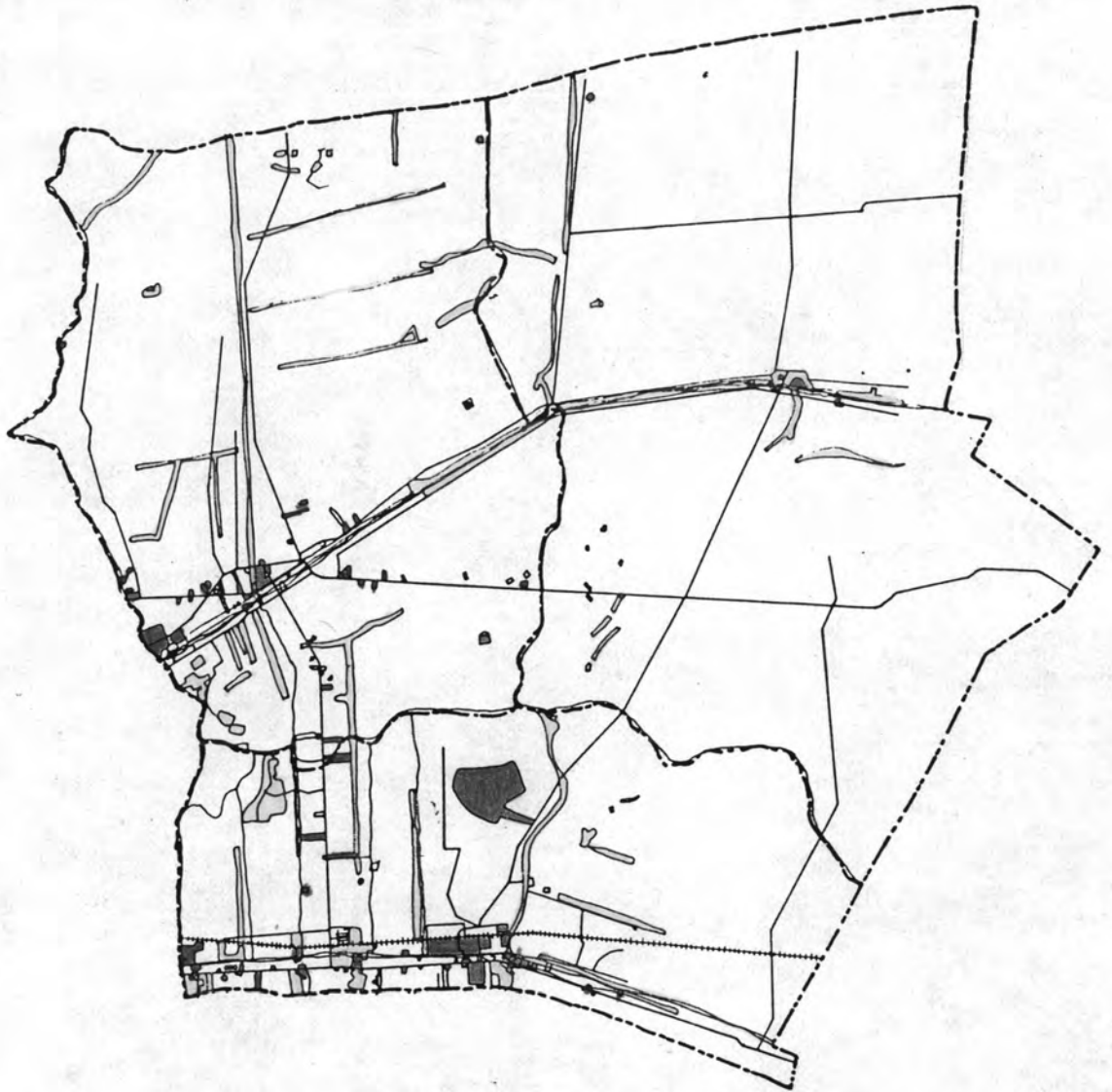
จากสัดส่วนการใช้ที่ดินดังกล่าว จะพบว่าบทบาทการใช้ที่ดินของ
พื้นที่ศึกษาคือ เกษตรกรรม ส่วนการใช้ที่ดินประเภทนอกเกษตรนั้นปรากฏว่าที่พักอาศัย
มีบทบาทสำคัญที่สุด รองลงมาคือ อุตสาหกรรม

ตารางที่ 5.3 การไร้ที่ดิน

พ.ศ. 2526

ประเภทการ ไร้ที่ดิน	พักอาศัย		พาณิชย์กรรม		อุตสาหกรรม- คลังสินค้า		สถาบันศึกษา		สถาบันราชการ		สาธารณูปโภค		ศาสนสถาน		สวนสาธารณะ		ถนน		เกษตร-ปศุสัตว์		รวม
	ไร่	ร้อยละ	ไร่	ร้อยละ	ไร่	ร้อยละ	ไร่	ร้อยละ	ไร่	ร้อยละ	ไร่	ร้อยละ	ไร่	ร้อยละ	ไร่	ร้อยละ	ไร่	ร้อยละ	ไร่	ร้อยละ	
1. มินิบูรี	6,703.12	6.15	246.06	0.23	781.25	0.72	169.17	0.16	107.65	0.10	46.13	0.04	169.19	0.16	-	-	69.89	0.06	100,664.44	92.39	108,956.88
2. หนองจอก	3,579.20	1.75	78.13	0.05	119.27	0.08	208.72	0.14	59.64	0.04	134.18	0.09	170.67	0.12	-	-	1,356.33	0.92	142,956.99	96.81	147,663.23
3. ลาดกระบัง	5,404.38	6.98	218.75	0.28	2,734.38	3.53	928.64	1.20	121.79	0.16	45.66	0.06	173.01	0.22	152.25	0.20	761.50	0.98	66,902.52	86.42	77,411.88
รวม	14,687.70	4.40	542.94	0.16	3,634.90	1.09	1,306.53	0.39	289.08	0.09	225.97	0.07	512.85	0.15	152.25	0.04	2,187.72	0.65	310,523.95	92.96	334,031.99

ที่มา กองผังเมือง สำนักปลัดกรุงเทพมหานคร

	พักอาศัย		สถานที่ราชการ วัด
	พาณิชยกรรม		สถาบันการศึกษา
	อุตสาหกรรม		สาธารณูปโภค
	คลังสินค้า		สวนสาธารณะ
	เขตกรรมและที่ว่าง		

การคาดการณ์ผลกระทบจากการกำหนดพื้นที่สีเขียว : บริเวณพื้นที่ด้านตะวันออก
ของกรุงเทพมหานคร

มาตราส่วน 1 : 200,000

แสดง การใช้ที่ดิน พ.ศ. 2526

ที่มา กองผังเมือง กรุงเทพมหานคร

แผนที่ 5.7

ลักษณะประชากร

ในปี พ.ศ. 2527 เขตมีนบุรี เขตหนองจอก และเขตลาดกระบังมีประชากรอาศัยอยู่รวม 172,459 คน คิดเป็น 3.33% ของประชากรกรุงเทพมหานครทั้งหมด เขตมีนบุรีมีประชากรมากที่สุดคือ 66,966 คน รองลงมาคือ เขตหนองจอกมีประชากร 54,952 คน และเขตลาดกระบังมีประชากร 50,541 คน แต่ถ้าพิจารณาถึงขนาดพื้นที่ประกอบแล้ว จะพบว่า เขตลาดกระบังมีความหนาแน่นของประชากรต่อพื้นที่สูงสุดคือ 408 คนต่อตารางกิโลเมตร เขตมีนบุรีมีความหนาแน่นประชากร 384 คนต่อตารางกิโลเมตร และเขตหนองจอกมีความหนาแน่นประชากรต่ำสุดคือ 232 คนต่อตารางกิโลเมตร (ตารางที่ 5.4)

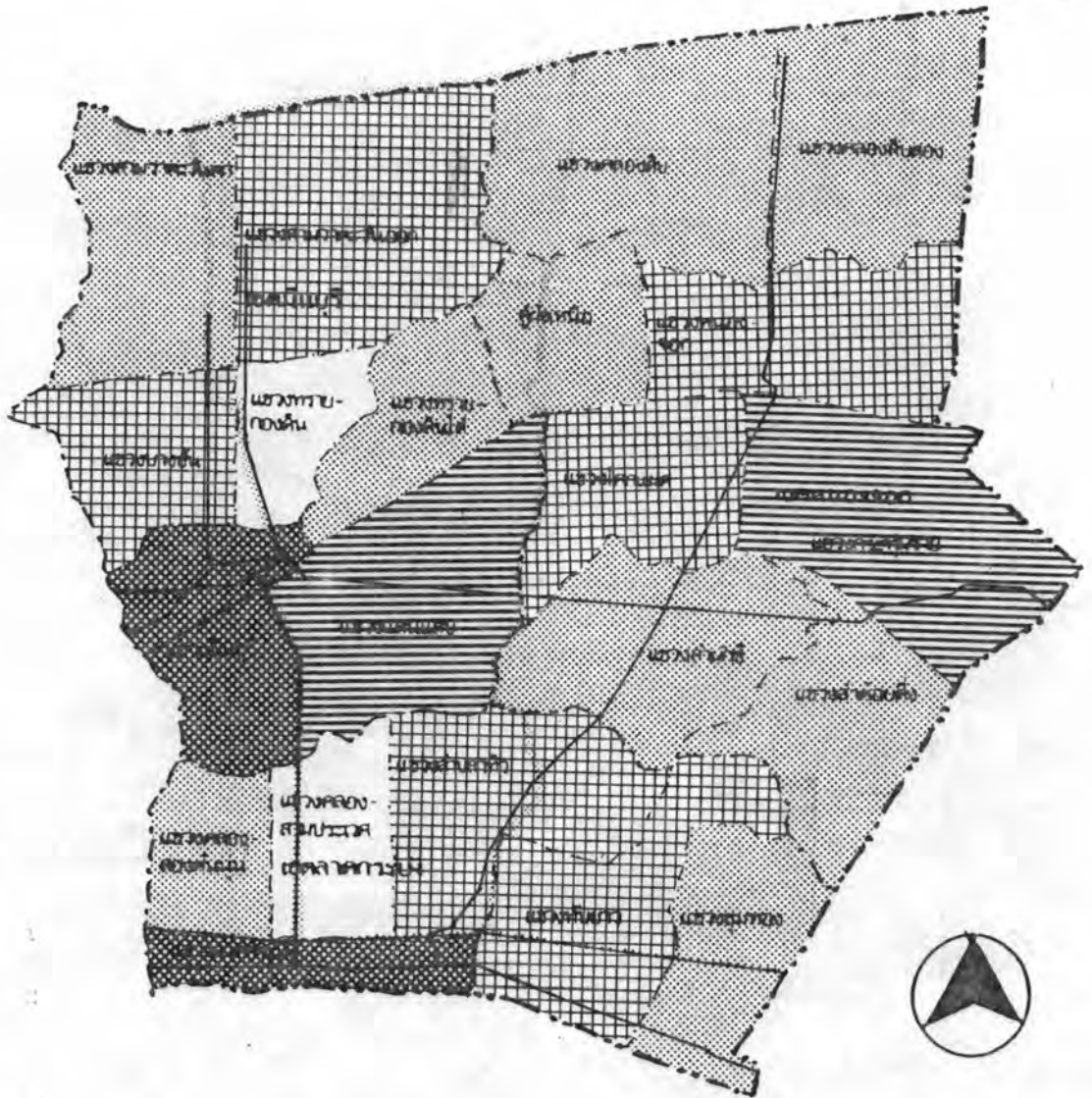
ก. ขนาดของจำนวนประชากรระดับแขวง

จากการแบ่งกลุ่มแขวงตามจำนวนประชากรโดยวิธีประมาณความถี่จากจำนวนประชากรของแต่ละแขวง ใน พ.ศ. 2527 สามารถแบ่งได้ 6 กลุ่ม คือ (แผนที่ 5.8)

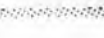

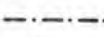

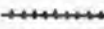
1. กลุ่มแขวงที่มีประชากรมากที่สุด คือ มากกว่า 22,000 คน ได้แก่ แขวงมีนบุรี และแขวงลาดกระบัง ซึ่งเป็นแขวงที่เป็นที่ตั้งชุมชนใหญ่ของพื้นที่ทั้ง 3 เขต และมีเส้นทางคมนาคมทั้งทางบกและทางน้ำที่สำคัญ
2. กลุ่มแขวงที่มีประชากรมาก คือ ประมาณ 12,000 คน ได้แก่ แขวงกระทุ่มรายในเขตหนองจอกและแขวงแสนแสบในเขตมีนบุรี ทั้ง 2 แขวงมีพื้นที่ใหญ่และมีถนนลู่วินทวงศ์ตัดผ่าน
3. กลุ่มแขวงที่มีประชากรปานกลาง คือ ตั้งแต่ 6,000-9,000 คน ประกอบด้วย 5 แขวงคือ แขวงบางชัน แขวงหนองจอก แขวงทับยาว แขวงโคกแฝด และแขวงลำปลาทิว
4. กลุ่มแขวงที่มีประชากรน้อย คือ ตั้งแต่ 4,500-6,000 คน ประกอบด้วย 9 แขวง คือ แขวงลำผักชี แขวงคลองสิบ แขวงคลองสิบสอง แขวงลำค้อยกิ่ง แขวงชุมทอง แขวงคลองสองต้นนุ่น แขวงทรายกองดินใต้ แขวงคูฝั่งเหนือ และ แขวงสามวาตะวันออก

ตารางที่ 5.4 ขั้วหน่วยราชการและควมหมายานบนของเจกมันบูรี มณฑลอุดร ารกนระบง ษ.ศ. 2517, 2522 และ 2527

กร	ขั้วหน่วยราชการ			ควมหมายานบนของเจกมันบูรี (คณ./คร. กณ.)			กรเปลี่ยนแปลงควมหมายานบน		กรเปลี่ยนแปลงขั้วหน่วยราชการ				อัครกเพิ่มเดบิตคอบี		กรการขั้วหน่วยราชการ		
	2517	2522	2527	2517	2522	2527	2517-2522	2522-2527	2517-2522		2522-2527		2517-2522	2522-2527	2532	2537	2542
									คณ	ครของคตกร	คณ	ครของคตกร					
1. เรกมันบูรี	45,309	52,579	66,966	259	301	384	42	83	7,270	39.84	14,387	50.04	3.21	5.47	84,387	107,836	139,658
1.1 เรกมันบูรี	14,625	18,528	25,749	580	725	1022	155	287	3,903	21.39	7,221	25.12	5.34	7.49	36,948	53,020	76,081
1.2 สบมสบ	8,806	10,105	12,092	274	315	377	41	62	1,299	7.12	1,987	6.91	2.95	3.93	14,662	17,779	21,558
1.3 เรกมันบูรี	5,070	5,897	8,897	249	290	436	41	146	827	4.53	2,955	10.28	10.28	10.02	9,738	10,714	11,788
1.4 สบมสบ	6,466	6,885	7,501	159	169	184	10	15	419	2.30	616	2.14	1.30	1.79	8,196	8,957	9,788
1.5 สบมสบ	4,342	4,535	4,722	153	160	167	7	7	193	1.06	187	0.65	0.89	0.82	4,918	5,123	5,337
1.6 สบมสบ	2,537	2,727	3,254	208	224	267	16	43	190	1.04	527	1.83	1.83	3.86	3,926	4,738	5,718
1.7 สบมสบ	3,463	3,902	4,796	218	146	303	28	57	439	2.41	894	3.11	2.53	4.58	5,999	7,505	9,388
2. เรกมันบูรี	46,197	50,136	54,952	195	212	232	17	21	3,939	21.59	4,816	16.75	1.70	1.92	60,672	67,202	74,650
2.1 เรกมันบูรี	10,734	11,539	12,770	281	302	334	21	32	805	4.41	1,231	4.28	1.50	2.13	14,189	15,766	17,518
2.2 เรกมันบูรี	7,502	8,119	8,310	250	270	277	20	7	617	3.38	191	0.67	1.64	0.47	8,507	8,708	8,915
2.3 เรกมันบูรี	4,856	5,280	5,458	157	171	176	14	5	424	2.32	178	0.62	1.75	0.69	5,388	5,834	6,033
2.4 เรกมันบูรี	4,711	4,920	5,147	121	126	132	5	6	209	1.14	227	0.79	0.89	0.92	5,388	5,646	5,904
2.5 เรกมันบูรี	5,727	6,595	7,803	208	239	283	31	44	868	4.75	1,208	4.20	3.03	3.66	9,339	11,178	13,379
2.6 เรกมันบูรี	3,952	4,283	4,775	222	269	269	19	28	331	1.81	492	1.71	1.67	2.30	5,349	5,994	6,715
2.7 เรกมันบูรี	4,722	5,124	5,651	141	153	169	12	16	402	2.20	527	1.83	1.70	2.06	6,257	6,929	7,672
2.8 เรกมันบูรี	3,993	4,276	5,038	161	172	203	11	31	283	1.55	767	2.65	1.42	3.56	6,000	7,147	8,514
3. เรกมันบูรี	33,959	40,996	50,541	274	330	408	56	78	7,037	38.57	9,545	33.21	4.14	4.66	64,567	83,604	109,650
3.1 เรกมันบูรี	11,630	16,708	22,938	1074	1543	2,119	469	576	5,078	27.83	6,230	21.67	8.73	7.46	32,869	47,100	67,492
3.2 เรกมันบูรี	3,675	3,990	4,900	257	279	342	22	63	315	1.73	910	3.17	1.71	4.56	6,123	7,653	9,564
3.3 เรกมันบูรี	2,646	2,825	3,244	151	161	185	10	24	179	0.98	419	1.46	1.35	2.97	3,755	4,346	5,032
3.4 เรกมันบูรี	5,114	5,484	6,401	151	162	189	11	27	370	2.03	917	3.19	1.45	3.34	7,543	8,890	10,477
3.5 เรกมันบูรี	6,466	7,291	8,048	250	282	311	32	29	825	4.52	757	2.63	2.55	2.08	8,920	9,887	10,959
3.6 เรกมันบูรี	4,428	4,698	5,010	204	216	231	12	15	270	1.48	312	1.09	1.22	1.35	5,357	5,728	6,126
กร	125,465	143,711	172,459	234	267	322	33	55	18,246	-	28,748	-	2.91	4.00	209,626	258,642	323,958
กร	4,129,609	4,999,515	5,174,682	2,632	3,186	3,298	554	112	869,906	-	175,167	-	4.21	0.70			

สัญลักษณ์

-
 กลุ่มแขวงที่มีจำนวนประชากรมากที่สุด (มากกว่า 22,000 คน)

 เส้นเขตพื้นที่วิเวศิเชียว
-
 กลุ่มแขวงที่มีจำนวนประชากรมาก (ประมาณ 12,000 คน)

 เขต กทม.
-
 กลุ่มแขวงที่มีจำนวนประชากรปานกลาง (6,000 - 9,000 คน)

 เขตของเขต
-
 กลุ่มแขวงที่มีจำนวนประชากรน้อย (4,500 - 6,000 คน)

 เขตของแขวง
-
 กลุ่มแขวงที่มีจำนวนประชากรน้อยที่สุด (น้อยกว่า 4,500 คน)

 ถนน
-
 ทางรถไฟ

การคาดการณ์ผลกระทบจากการกำหนดพื้นที่วิเวศิเชียว: บริเวณพื้นที่ด้านตะวันออกของกรุงเทพมหานคร มาตราส่วน 1 : 200,000

แสดง กลุ่มแขวงตามจำนวนประชากร พ.ศ. 2527

ที่มา ตาราง 5.4 **แผนที่** 5.8

5. กลุ่มแขวงที่มีประชากรน้อยที่สุด คือ น้อยกว่า 4,500 คน คือ แขวงทรายกองดิน และแขวงคลองสามประเวศ เป็นแขวงที่มีพื้นที่ค่อนข้างเล็ก จะเห็นได้ว่า แขวงซึ่งเป็นที่ตั้งของสำนักงานเขตทั้ง 3 คือ แขวงมีนบุรี แขวงลาดกระบัง และแขวงกระทุ่มราย มีประชากรมากที่สุดตามลำดับ ทั้งสามแขวงมีบทบาทเป็นทั้งศูนย์กลางการปกครอง เศรษฐกิจ และสังคมของแต่ละบริเวณ

ข. ความหนาแน่นประชากร

เมื่อพิจารณาจำนวนประชากรเปรียบเทียบกับพื้นที่ในแต่ละแขวงปรากฏว่า แขวงที่มีความหนาแน่นประชากรสูงสุด คือ แขวงลาดกระบัง รองลงมาได้แก่ แขวงมีนบุรี ซึ่งมีความหนาแน่นประชากร ในปี 2527 เท่ากับ 2,119 และ 1,022 คน ต่อตร.กม. ทั้ง 2 แขวงมีความหนาแน่นสูงสุดมาตั้งแต่ปี 2517 ส่วนอันดับสามได้แก่ แขวงบางชัน เป็นแขวงที่มีความหนาแน่นเพิ่มขึ้นรวดเร็วจากอันดับที่ 8 และ 5 ในปี 2517 และ 2522 ตามลำดับ แขวงที่มีความหนาแน่นประชากรต่ำสุดมาตลอด คือ แขวงคลองสิบสอง ซึ่งเป็นแขวงที่อยู่ทางตะวันออกเฉียงเหนือสุดของกรุงเทพมหานคร

เมื่อพิจารณาการเปลี่ยนแปลงความหนาแน่นประชากรของแต่ละแขวงในช่วงปี พ.ศ. 2517-22 และ พ.ศ. 2522-27 แล้ว จะเห็นได้ว่าจำนวนเพิ่มความหนาแน่นในช่วงหลังมีการเพิ่มขึ้นมากกว่าในช่วงแรก ยกเว้นแขวงหนองจอก แขวงคลองสิบ และแขวงทับยาว เท่านั้นที่มีจำนวนการเพิ่มความหนาแน่นประชากรในช่วง พ.ศ. 2522-27 ลดน้อยกว่าในช่วง 2517-22 (ตาราง 5.4)

จากการจัดกลุ่มความหนาแน่นประชากร ในปี พ.ศ. 2527 พบว่า กลุ่มแขวงที่มีความหนาแน่นประชากรค่อนข้างสูงถึงสูงสุดได้แก่ แขวงลาดกระบัง แขวงมีนบุรี แขวงบางชัน และแขวงแสนแสบ ล้วนแต่อยู่ทางตะวันตกซึ่งอยู่ใกล้ศูนย์กลางของกรุงเทพมหานครมากกว่าแขวงอื่น ๆ ทั้งยังมีถนนสายสำคัญตัดผ่าน คือ ถนนลาดกระบัง (ออนนุช) ถนนรามคำแหง และถนนสุวินทวงศ์ ส่วนกลุ่ม

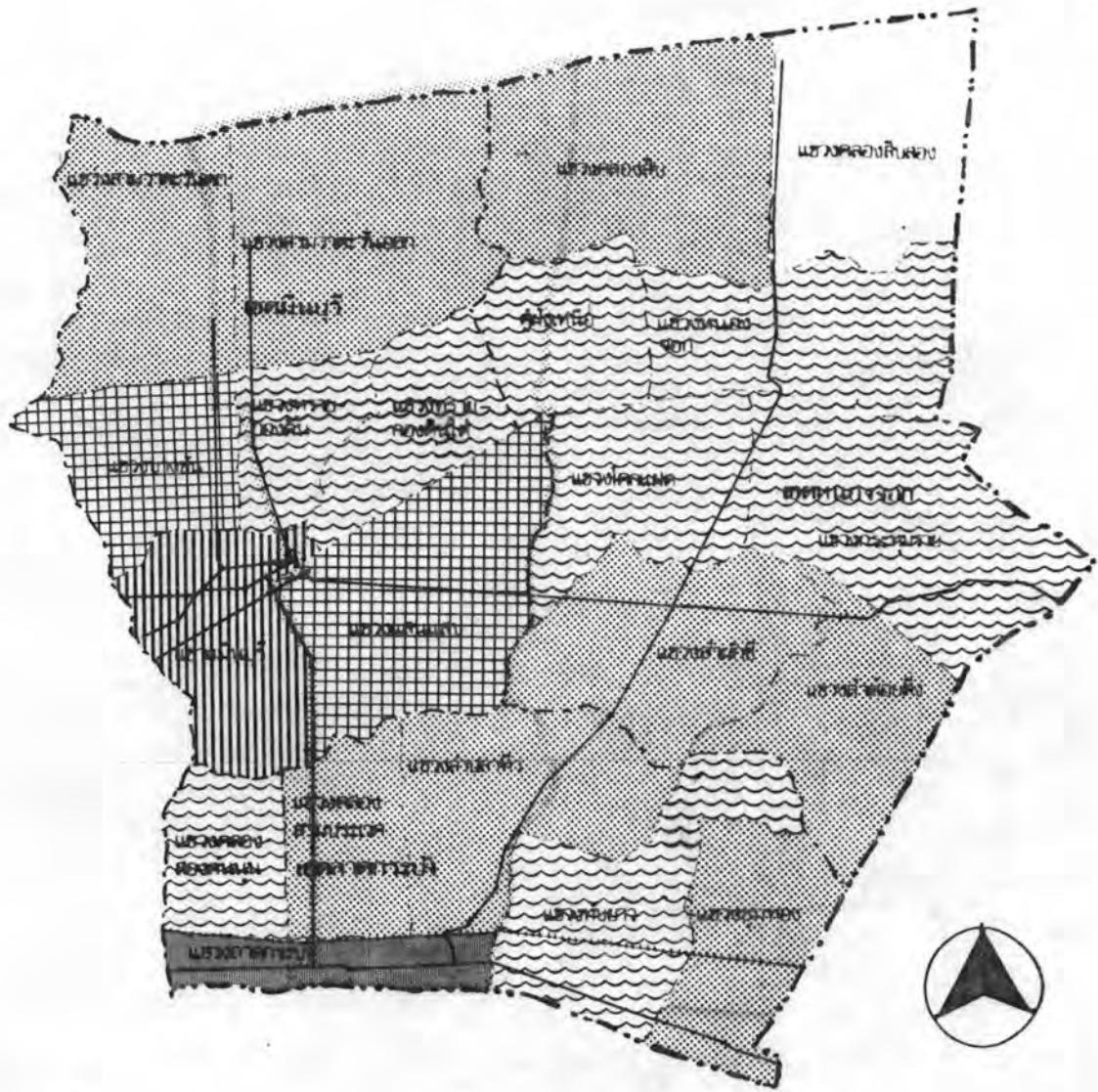
แขวงที่มีความหนาแน่นประชากรปานกลางค่อนข้างต่ำ ได้แก่ แขวงทรายกองดิน ทรายกองดินใต้ คุ้มฝางเหนือ หนองจอก โศกแปด กระจุกทราย คลองสองคันนูน และทับยาว นั้น 6 แขวงแรกเรียงรายอยู่ทางตอนกลางของพื้นที่ศึกษา มีคลองแสนแสบ ซึ่งเป็นแนวการตั้งถิ่นฐานของประชากรปานกลางส่วนแขวงคลองสองคันนูนนั้นอยู่ทาง ตะวันตกเฉียงใต้มีถนนร่มเกล้าตัดผ่าน และแขวงทับยาวเป็นแขวงที่อยู่ติดกับแขวง ลาดกระบังและมีถนนลาดกระบังตัดผ่าน กลุ่มแขวงที่มีความหนาแน่นประชากรต่ำ ได้แก่ แขวงที่เหลือ ยกเว้นแขวงคลองสิบสองซึ่งเป็นแขวงที่มีความหนาแน่นต่ำสุด กลุ่มแขวง ทั้ง 2 กลุ่มหลังนี้โดยมากจะอยู่ทางคานเหนือและใต้ของพื้นที่ศึกษา ไม่มีถนนที่ตัดตรง มาจากชุมชนคานตะวันตกของพื้นที่ศึกษา ดังเช่น ในกลุ่มแขวงที่มีความหนาแน่นค่อนข้าง สูงดังกล่าวแล้ว (แผนที่ 5.9)

เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มแขวงตามความหนาแน่นใน พ.ศ. 2517 และ 2522 แล้วปรากฏว่าส่วนใหญ่ยังคงอยู่ในกลุ่มเดิม โดยในปี พ.ศ. 2517 และ 2522 กลุ่มแขวงคงเดิม แต่ในปี พ.ศ. 2527 มีการเปลี่ยนแปลง คือ แขวง กระจุกทราย แขวงหนองจอกและแขวงคลองสองคันนูน ซึ่งเคยอยู่ในกลุ่มแขวงที่มีความหนาแน่นประชากรปานกลางค่อนข้างสูงในปี พ.ศ. 2517 และ 2522 ทกลง มาอยู่ในกลุ่มแขวงที่มีความหนาแน่นปานกลางค่อนข้างต่ำ ในปี พ.ศ. 2527 ซึ่ง หมายถึง จำนวนประชากรเพิ่มขึ้นในอัตราที่ต่ำลง (แผนที่ 5.9 และ 5.10)

ค. การเปลี่ยนแปลงจำนวนประชากร

1. การเปลี่ยนแปลงจำนวนประชากร ระหว่าง พ.ศ. 2517-2522 และ พ.ศ. 2522-2527

ช่วงระยะเวลา 5 ปี จาก พ.ศ. 2517-2522 ประชากร ในเขตมีนบุรี หนองจอกและลาดกระบัง เพิ่มขึ้น 18,246 คน หรือเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2517 ประมาณ 14.54% มีอัตราเพิ่มเฉลี่ยปีละ 2.91 เปรียบเทียบกับการเปลี่ยนแปลงระหว่าง พ.ศ. 2522-2527 ประชากรในทั้ง 3 เขตนี้ เพิ่มขึ้น ถึง 28,748 คน หรือเพิ่มขึ้นจาก ปี พ.ศ. 2522 ประมาณ 20% อัตราเพิ่มเฉลี่ย ปีละ 4.00 แสดงถึงแนวโน้มการเพิ่มประชากรในบริเวณนี้ว่ามีอัตราที่สูงกว่าในอดีต

สัญลักษณ์

- > 2,000 คน/กม.²
- 1,000-2,000 คน/กม.²
- 350-1,000 คน/กม.²
- 250- 350 คน/กม.²
- 150- 250 คน/กม.²
- 0- 150 คน/กม.²

- ความหนาแน่นสูงสุด
- ความหนาแน่นสูง
- ความหนาแน่นปานกลาง
ค่อนข้างสูง
- ความหนาแน่นปานกลาง
ค่อนข้างต่ำ
- ความหนาแน่นต่ำ
- ความหนาแน่นต่ำสุด

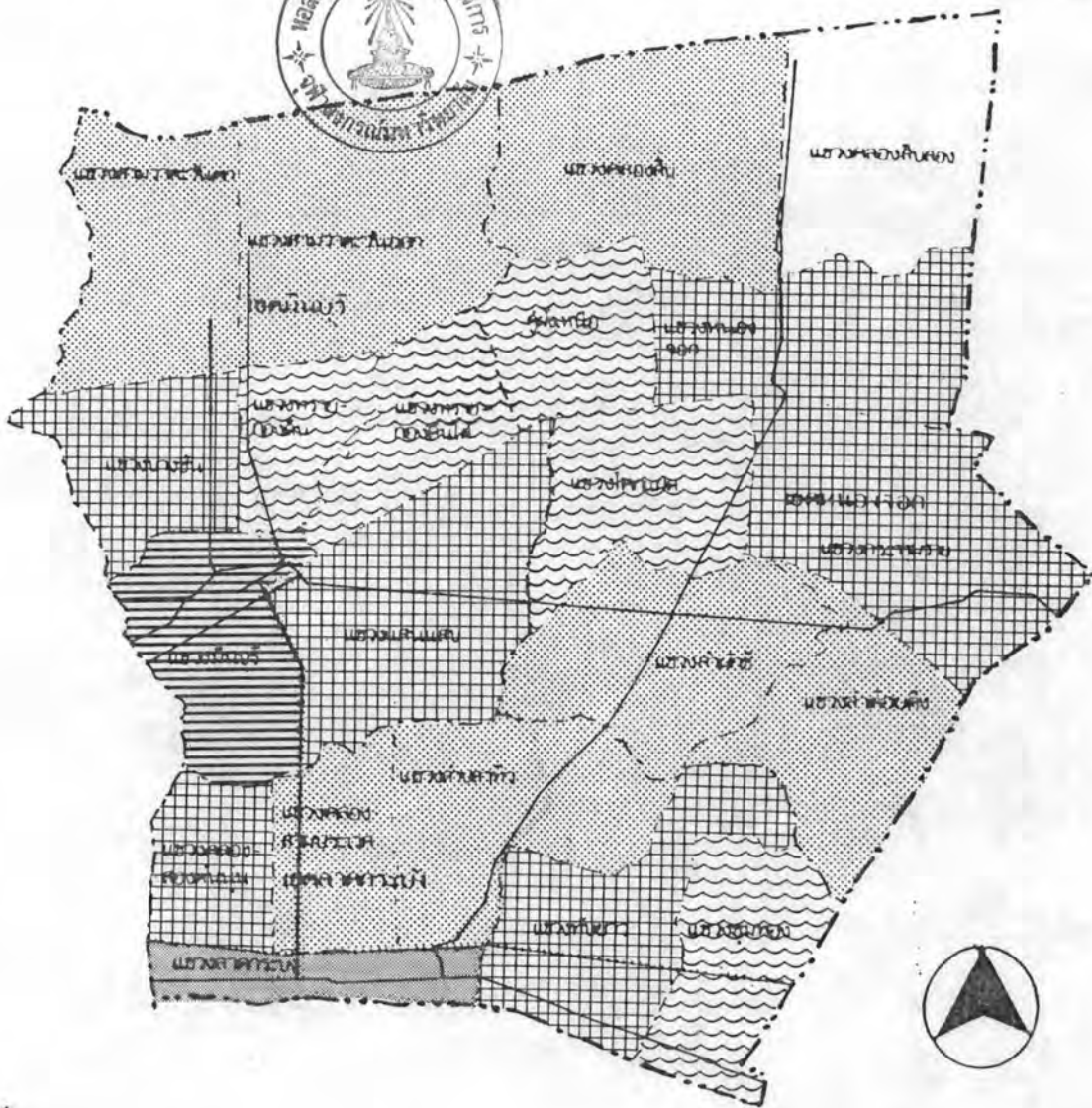
- เส้นเขตพื้นที่รั้วสีเขียว
- เขต กทม.
- เขตของเขต
- เขตของแขวง
- ถนน
- ทางรถไฟ

**การคาดการณ์ผลกระทบจากการกำหนดพื้นที่รั้วสีเขียว : บริเวณพื้นที่ด้านตะวันออก
ของกรุงเทพมหานคร** มาตราส่วน 1 : 200,000

แสดง ความหนาแน่นประชากร ปีพ.ศ. 2527

ที่มา ตารางที่ 5.4

แผนที่ 5.9

สัญลักษณ์

ความหนาแน่นสูงสุด

ความหนาแน่นสูง

ความหนาแน่นปานกลางค่อนข้างสูง

ความหนาแน่นปานกลางค่อนข้างต่ำ

ความหนาแน่นต่ำ

ความหนาแน่นต่ำสุด

เส้นเขตพื้นที่รวบสีเขียว

เขต กทม.

เขตของเขต

เขตของแขวง

ถนน

ทางรถไฟ

การคาดการณ์ผลกระทบจากการกำหนดพื้นที่รวบสีเขียว : บริเวณพื้นที่ด้านตะวันออกของกรุงเทพมหานคร

มาตราส่วน 1 : 200,000

แสดง ความหนาแน่นประชากร พ.ศ. 2517 และ 2522

ที่มา ตารางที่ 5.4

แผนที่ 5.10

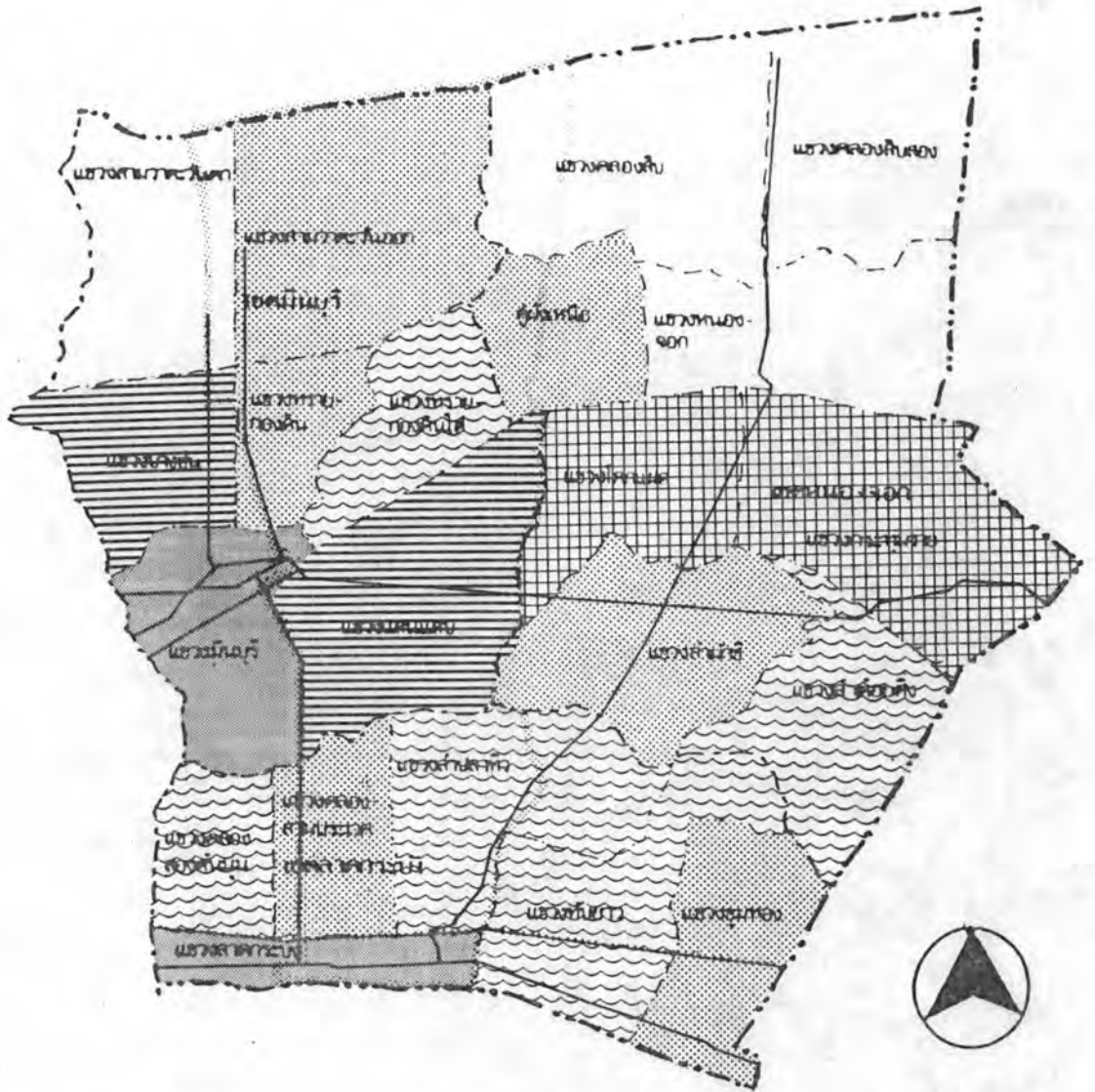
เมื่อพิจารณาการเปลี่ยนแปลงประชากรในแต่ละเขต ปรากฏว่า
 ใน พ.ศ. 2517-2522 เขตมีนบุรีมีประชากรเพิ่มสูงสุด คิดเป็น 39.84% ของ
 ยอดรวมทั้ง 3 เขต แต่ในช่วง พ.ศ. 2522-2527 เขตมีนบุรี มีจำนวนประชากร
 เพิ่มขึ้นถึง 50.04% ของยอดรวม ในขณะที่เขตลาดกระบังมีประชากรเพิ่มขึ้นในสัดส่วน
 ที่ลดลงคือ 33.21% ของยอดรวมเช่นเดียวกับเขตหนองจอกที่มีประชากรเพิ่มขึ้นใน
 สัดส่วนที่ลดลงมากจาก 21.59% ของยอดรวมในปี พ.ศ. 2517-2522 เหลือเพียง
 16.75% ของยอดรวมใน พ.ศ. 2522-2527

ในระดับแขวง ปรากฏว่าในช่วงแรกคือ พ.ศ. 2517-2522
 แขวงลาดกระบังมีจำนวนประชากรเพิ่มสูงสุด คือ 27.83% ของยอดรวม รองลงมา
 คือ แขวงมีนบุรี 21.39% แขวงแสนแสบ 7.12% และแขวงโคกแฝด บางชัน
 ทัพยาย กระจุกทราย มีจำนวนประชากรเพิ่มใกล้เคียงกัน คือ ประมาณ 4% ของยอด
 รวม พอมาในช่วงหลัง คือ พ.ศ. 2522-2527 แขวงมีนบุรีกลับมีจำนวนประชากร
 เพิ่มสูงสุดคือ 25.12% ของยอดรวม แขวงลาดกระบังเพิ่มขึ้นลดลงเหลือ 21.67 ของ
 ยอดรวม แขวงบางชันมีการเพิ่มประชากรสูงขึ้นเป็นอันดับสามคือ 10.28 ของยอดรวม
 ส่วนแขวงที่มีสัดส่วนการเพิ่มประชากรลดลงส่วนมากอยู่ในเขตหนองจอก โดยเฉพาะ
 แขวงหนองจอกและคลองสิบ จากจำนวนประชากรเพิ่ม 3.38% และ 2.32% ตามลำดับ
 ในช่วงระยะเวลาแรก ลดเหลือ 0.67% และ 0.62% ตามลำดับในช่วงระยะเวลา
 หลัง (ตาราง 5.4)

จะเห็นได้ว่าพื้นที่ในเขตมีนบุรีซึ่งอยู่ใกล้ศูนย์กลางกรุงเทพมหานคร
 มากกว่ามีจำนวนประชากรเพิ่มขึ้นมากกว่าพื้นที่ในเขตหนองจอกซึ่งอยู่ห่างไกล เช่นเดียวกับ
 กับในเขตลาดกระบังพื้นที่แขวงที่อยู่ใกล้ศูนย์กลาง กทม.มากกว่ามีการเพิ่มประชากร
 สูงกว่าแขวงที่อยู่ไกลออกไป คือ แขวงทัพยาย และชุมทอง ซึ่งมีการเพิ่มประชากร
 ในสัดส่วนที่ลดลง

2. บริเวณพื้นที่รับการเพิ่มของประชากรสูงและต่ำ

จากการแบ่งกลุ่มแขวงด้วยวิธีประมาณความดีของร้อยละของ
 การเพิ่มประชากร เปรียบเทียบยอดรวมการเปลี่ยนแปลงทั้งหมด ในพ.ศ. 2522-
 2527 สามารถแบ่งได้เป็น 7 กลุ่ม คือ (แผนที่ 5.11)

สัญลักษณ์

ร้อยละของการเพิ่มประชากรจากยอดรวมการเปลี่ยนแปลง พ.ศ. 2522-2527

- > 20%
- 6.5 - 10.5%
- 4.0 - 4.5%
- 2.5 - 3.5%
- 1.0 - 2.5%
- < 1%

- เส้นเขตพื้นที่รั้วสีเขียว
- เขต กทม.
- เขตของเขต
- เขตของแขวง
- ถนน
- ทางรถไฟ

<p>การคาดการณ์ผลกระทบจากการกำหนดพื้นที่รั้วสีเขียว: บริเวณพื้นที่ด้านตะวันออกของกรุงเทพมหานคร</p> <p style="text-align: right;">มาตราส่วน 1: 200,000</p>	
แสดง	พื้นที่ที่มีการเพิ่มประชากร สูง-ต่ำ
ที่มา	ตารางที่ 5.4
	แผนที่ 5.11

1. กลุ่มแขวงที่มีประชากรเพิ่มขึ้นน้อยที่สุด คือ น้อยกว่า 1% ของการเปลี่ยนแปลงทั้งหมด ได้แก่ แขวงคลองสิบ แขวงหนองจอก แขวงสามวาตะวันตก และแขวงคลองสิบสอง แขวงเหล่านี้ตั้งอยู่ตอนเหนือของพื้นที่เป็นบริเวณเกษตรกรรม มีประชากรอาศัยอยู่เบาบาง
2. กลุ่มแขวงที่มีประชากรเพิ่มขึ้นน้อย คือ 1-2.5% ของยอดรวมการเปลี่ยนแปลง ได้แก่ แขวงชุมทอง แขวงคลองสามประเวศ แขวงคูฝั่งเหนือ แขวงลำผักชี แขวงทรายกองดิน และแขวงสามวาตะวันออก เป็นพื้นที่เกษตรกรรมเช่นกันแต่ที่ตั้งอยู่ใกล้เส้นการคมนาคมที่สำคัญมากกว่ากลุ่มแรก
3. กลุ่มแขวงที่มีประชากรเพิ่มขึ้น ระหว่าง 2.5-3.5% ของยอดรวมการเปลี่ยนแปลง ประกอบด้วย 5 แขวง คือ แขวงลำค้อยิ่ง แขวงทับยาว แขวงทรายกองดินใต้ แขวงลำปลาทิว และแขวงคลองสองต้นนุ่น
4. กลุ่มแขวงที่มีประชากรเพิ่มขึ้นปานกลาง คือ ระหว่าง 4- 4.5% ของยอดรวมการเปลี่ยนแปลง มีเพียง 2 แขวง คือ แขวงกระทู้มราย และแขวงโคกแฝด ทั้ง 2 แขวงนี้มีเส้นทางคมนาคมผ่านทั้งทางบกและทางน้ำ เป็นที่ตั้งชุมชนของเขตหนองจอก
5. กลุ่มแขวงที่มีประชากรเพิ่มขึ้นมาก คือ ระหว่าง 6.5-10.5% ของยอดรวมการเปลี่ยนแปลง ได้แก่ แขวงแสนแสบ และ แขวงบางชัน เป็นแขวงในเขตมินบุรีซึ่งมีโรงงานอุตสาหกรรมตั้งอยู่มากเมื่อเปรียบเทียบกับแขวงอื่น ๆ
6. กลุ่มแขวงที่มีประชากรเพิ่มขึ้นมากที่สุด คือ มากกว่า 20% ของยอดรวมการเปลี่ยนแปลง ได้แก่ แขวงมินบุรี และแขวงลาดกระบัง ซึ่งเป็นแขวงที่มีปัจจัยดึงดูดประชากรมากที่สุดของพื้นที่

จะเห็นได้ว่าพื้นที่ที่มีประชากรเพิ่มขึ้นมากเป็นพื้นที่ทางตะวันตกของบริเวณศึกษา ซึ่งอยู่ใกล้ศูนย์กลางกรุงเทพมหานครมากกว่า มีปัจจัยดึงดูดประชากร เช่น เป็นที่ตั้งของสถานข้าราชการ สถานศึกษา โรงงานอุตสาหกรรม มีเส้นทางคมนาคมที่สะดวก ส่วนพื้นที่ที่การเพิ่มประชากรต่ำส่วนมากยังเป็นบริเวณเกษตรกรรมและเสียเปรียบในด้านารคมนาคม เกือบไม่มีแหล่งงานด้านอุตสาหกรรม

3. บริเวณพื้นที่ที่มีอัตราเพิ่มประชากรสูง-ต่ำ

จากการพิจารณาอัตราการเพิ่มประชากรรายแขวง (ตารางที่ 5.4) สามารถสรุปอัตราการเพิ่มประชากรเฉลี่ยต่อปี ระหว่างปี พ.ศ. 2522-2527 ได้เป็น 7 กลุ่ม ดังนี้ (แผนที่ 5.12)

1. กลุ่มแขวงที่มีอัตราเพิ่มสูงสุด ได้แก่ แขวงบางขัน ซึ่งมีอัตราเพิ่ม 10.02% ต่อปี แขวงบางขันเป็นที่ตั้งของนิคมอุตสาหกรรมบางขัน ประกอบด้วยแฟลคพักอาศัยของการเคหะแห่งชาติสำหรับพนักงานและคนงานในนิคมฯ ซึ่งเปิดให้เข้าพักอาศัยได้ตั้งแต่ พ.ศ. 2522 เป็นต้นมา เป็นเหตุให้อัตราเพิ่มประชากรในแขวงนี้สูงขึ้นมาก เมื่อเปรียบเทียบกับในช่วง พ.ศ. 2517-2522 ซึ่งมีอัตราเพิ่มเพียง 3.26% ต่อปี

2. กลุ่มแขวงที่มีอัตราเพิ่มสูงมาก คือ 7-8% ต่อปี ได้แก่ แขวงบางขัน และแขวงลาดกระบัง

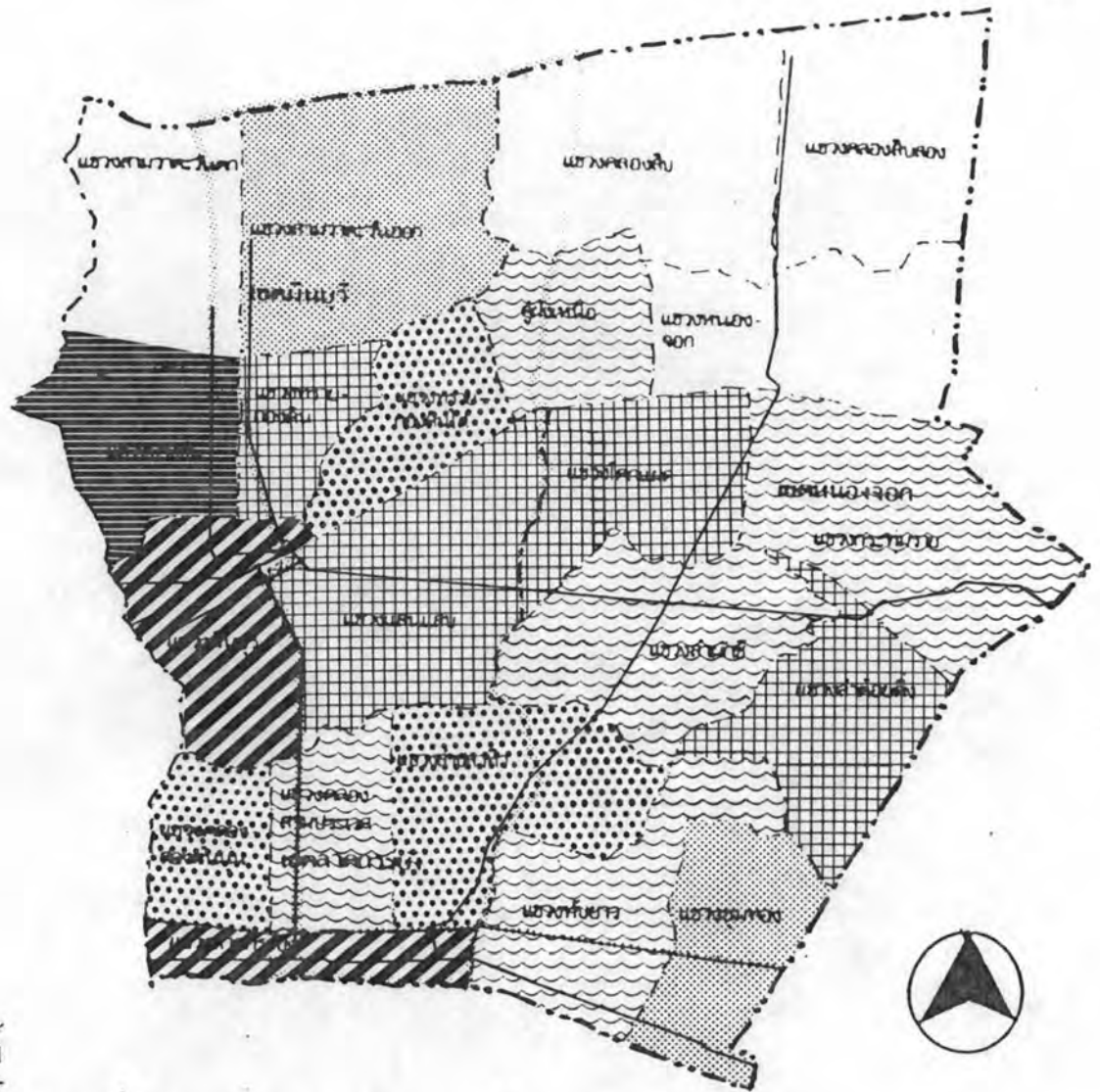
3. กลุ่มแขวงที่มีอัตราเพิ่มสูง คือ ระหว่าง 4-5% ต่อปี ได้แก่ แขวงทรายกองดินใต้ และแขวงคลองสองต้นนุ่น

4. กลุ่มแขวงที่มีอัตราเพิ่มปานกลาง คือ ระหว่าง 3-4% ต่อปี ประกอบด้วย 5 แขวง คือ ลำปลาทิว โลกแดด ลำต้อยติ่ง แสนแสบ และทรายกองดิน

5. กลุ่มแขวงที่มีอัตราเพิ่มค่อนข้างต่ำ คือ ระหว่าง 2-3% ต่อปี ประกอบด้วย 5 แขวง คือ กระจุกทราย ลำผักชี ทัพยาว คุ้มฝั่งเหนือ และคลองสามประเวศ

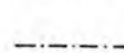

6. กลุ่มแขวงที่มีอัตราเพิ่มต่ำมาก คือ 1-2% ต่อปี ประกอบด้วยแขวงสามวาตะวันออก และแขวงชุมทอง

7. กลุ่มแขวงที่มีอัตราเพิ่มต่ำสุด คือ ต่ำกว่า 1% ต่อปี ประกอบด้วย 4 แขวง คือ หนองจอก คลองสิบ คลองสิบสอง และสามวาตะวันตก แขวงที่มีอัตราเพิ่มต่ำสุด คือ แขวงหนองจอก 0.47% ต่อปี ลดลงจากช่วงปี 2517-2522 ซึ่งมีอัตราเพิ่ม 1.64% ต่อปี แสดงว่าแนวโน้มการเพิ่มประชากรในแขวงนี้ลดลงเมื่อเทียบกับแขวงอื่น ๆ

สัญลักษณ์

- อัตราเพิ่มประชากรสูงสุด (> 10%/ปี)
- อัตราเพิ่มประชากรสูงมาก (7-8%/ปี)
- อัตราเพิ่มประชากรสูง (4-5%/ปี)
- อัตราเพิ่มประชากรปานกลาง (3-4%/ปี)
- อัตราเพิ่มประชากรค่อนข้างต่ำ (2-3%/ปี)
- อัตราเพิ่มประชากรต่ำมาก (1-2%/ปี)
- อัตราเพิ่มประชากรต่ำสุด (< 1%/ปี)

- เส้นเขตพื้นที่รวีสีเขียว
- เขต กทม.
- เขตของเขต
- เขตของแขวง
- ถนน
- ทางรถไฟ

การคาดการณ์ผลกระทบจากการกำหนดพื้นที่รวีสีเขียว : บริเวณพื้นที่ด้านตะวันออกของกรุงเทพมหานคร

มาตราส่วน 1 : 200,000

แสดง พื้นที่ที่มีอัตราเพิ่มประชากร สูง-ต่ำ

ที่มา ตารางที่ 5.4

แผนที่ 5.12

ง. การคาดประมาณประชากร

การคาดประมาณประชากรในที่นี้ใช้สมมติฐาน (Assumption) ในการคาดประมาณจำนวนประชากรว่าสภาพการณ์ต่าง ๆ ทั้งที่มีผลโดยตรงและโดยอ้อมต่อการเปลี่ยนแปลงจำนวนประชากรตลอดจนลักษณะทางประชากรอันได้แก่ ภาวะการเกิด การตาย การย้ายถิ่น ที่มีผลต่ออัตราการเพิ่มประชากรจะต้องคล้ายคลึงกันทั้งในอดีต ปัจจุบัน และอนาคต

สูตรที่ใช้ในการคำนวณ คือ

$$P_t = P_0 (1+r)^t$$

เมื่อ P_t คือ จำนวนประชากรปีที่ต้องการทราบ (ปีที่ t)

P_0 คือ จำนวนประชากรช่วงปลายปีที่ทราบ (ปีที่ 0)

r คือ อัตราการเพิ่มประชากรเฉลี่ยต่อปี

t คือ ช่วงเวลาจากปีที่ 0 ถึงปีที่ t

ให้ปีฐาน คือ พ.ศ. 2527 จำนวนประชากรในช่วงระยะเวลา 5 ปี คือ พ.ศ. 2532 , พ.ศ. 2537 และ พ.ศ. 2542 ทั้งนี้ประชากรในพื้นที่ศึกษาจะเพิ่มขึ้นจาก 172,459 คนใน พ.ศ. 2527 เป็น 209,626 คนใน พ.ศ. 2532 และเพิ่มเป็น 258,642 คนใน พ.ศ. 2537 และ 329,958 คนใน พ.ศ. 2542 โดยกระจายอยู่ตามเขตและแขวงต่าง ๆ ดังตารางที่ 5.4

ลักษณะทางเศรษฐกิจ

ประชากรกว่าร้อยละ 80 ในบริเวณพื้นที่ศึกษาประกอบอาชีพทางเกษตรกรรม ซึ่งประกอบด้วยการทำนาข้าวเป็นหลัก และมีการทำสวนผลไม้ บ่อเลี้ยงปลา เลี้ยงสัตว์ เป็นต้น นอกจากนี้แล้วกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่สำคัญคือ อุตสาหกรรม โดยในปี พ.ศ. 2524 พื้นที่นี้มีโรงงานอุตสาหกรรมรวม 182 โรง เขตมีนบุรีมีมากที่สุดคือ 77 โรง ลาดกระบัง 66 โรง และหนองจอก 39 โรง

การค้าและบริการของพื้นที่มีลักษณะกระจุกตัวอยู่ที่ศูนย์กลางของเขตต่าง ๆ แต่ละศูนย์จะมีตลาดสด ธนาคาร ร้านค้าวัสดุอุปกรณ์ ที่จำเป็นต่อการประกอบอาชีพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเกษตร ขนาดของกิจกรรมทางเศรษฐกิจอาจพิจารณาได้จาก รายรับที่สำนักงานเขตต่าง ๆ เก็บได้จากภาษีและค่าธรรมเนียม

ก. รายรับ-รายจ่ายและการเปลี่ยนแปลงรายรับ-รายจ่าย

1. รายรับของเขต รายรับของเขต คือ รายรับที่สำนักงานเขตต่าง ๆ ในสังกัดกรุงเทพมหานครเก็บจากภาษีโรงเรือนและที่ดิน ภาษีบำรุงท้องที่ ภาษีป้าย และค่าธรรมเนียมต่าง ๆ เช่น ค่าธรรมเนียมเก็บขนขยะมูลฝอย ค่าธรรมเนียมกิจการค้า สะสมอาหาร ตรวจแบบอาคาร ฯลฯ

รายรับของทั้ง 3 เขตที่ศึกษานี้ ใน พ.ศ. 2528 เก็บได้รวม 15.05 ล้านบาท โดยเขตมีนบุรีเก็บได้สูงสุด คือ 7.26 ล้านบาท เขตลาดกระบังเก็บได้ 5.8 ล้านบาท เขตหนองจอกมีรายรับน้อยที่สุด คือ ประมาณ 2.79 ล้านบาท แต่หากดูสัดส่วนของประชากรของแต่ละเขตกับรายได้แล้ว เขตลาดกระบังมีรายรับต่อหัวประชากรสูงสุด คือ 112.27 บาทต่อประชากร 1 คน เขตมีนบุรีมีรายรับ 105.35 บาทต่อประชากร 1 คน และเขตหนองจอกมีรายรับ 50.73 บาทต่อประชากร 1 คน

2. การเปลี่ยนแปลงรายรับ ระหว่าง พ.ศ. 2519-2528

จากตารางที่ 5.5 เมื่อคู่อัตราขยายตัวเฉลี่ยของรายรับใน 2 ช่วงระยะเวลา คือ ช่วงก่อนกำหนดพื้นที่รวบสี่เขียว พ.ศ. 2519-2524 และช่วงหลังจากการกำหนดพื้นที่รวบสี่เขียว พ.ศ. 2524-2528 ปรากฏว่าใน

ช่วงแรกมีอัตราการขยายตัวเฉลี่ยสูงกว่าช่วงหลัง คือ ช่วงแรกมีอัตราการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 21.81 ช่วงหลังลดลงเหลือร้อยละ 8.26 ในระดับเขตปรากฏว่าทุกเขตมีอัตราการขยายตัวเฉลี่ยในช่วงหลังลดลง ซึ่งหมายถึงทุกเขตมีรายรับเพิ่มขึ้นน้อยกว่าในระยะเวลาก่อนมีพื้นที่รวีสีเขียว โดยเขตหนองจอกมีอัตราการขยายตัวลดลงมากที่สุดจากร้อยละ 12.38 ในปี 2519-2524 ลดเหลือร้อยละ 3.62 ในปี 2524-2528 เขตลาดกระบังมีอัตราการขยายตัวลดลงรองลงมา คือ จากร้อยละ 24.81 ช่วงหลังลดลงเหลือร้อยละ 8.26 ในระดับเขตปรากฏว่าทุกเขตมีอัตราการขยายตัวเฉลี่ยในช่วงหลังลดลง ซึ่งหมายถึงทุกเขตมีรายรับเพิ่มขึ้นน้อยกว่าในระยะเวลาก่อนมีพื้นที่รวีสีเขียว โดยเขตหนองจอกมีอัตราการขยายตัวลดลงมากที่สุดจากร้อยละ 12.38 ในปี 2519-2524 ลดเหลือร้อยละ 3.62 ในปี 2524-2528 เขตลาดกระบังมีอัตราการขยายตัวลดลงรองลงมา คือ จากร้อยละ 24.81 ในปี 2519-2524 ลดเหลือร้อยละ 8.34 ในปี 2524-2529 มีนบุรีมีอัตราการขยายตัวลดลงน้อยที่สุด คือ จากร้อยละ 26.31 ในช่วงแรกลดเหลือ 13.13 ในช่วงหลัง

จากผลการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของรายรับใน 2 ช่วงระยะเวลาดังกล่าว อาจสรุปได้ว่าหลังจากการกำหนดพื้นที่รวีสีเขียว บริเวณพื้นที่ศึกษาอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจลดลงจากในช่วงก่อนมีการกำหนดพื้นที่รวีสีเขียวซึ่งอาจสืบเนื่องจากสาเหตุใดสาเหตุหนึ่งหรือหลายสาเหตุดังนี้

1. กิจกรรมทางเศรษฐกิจที่มีอยู่เดิมมีสภาพอิ่มตัวเพียงพอที่จะบริการประชากรในบริเวณนั้นอยู่แล้ว เมื่อมีประชากรเพิ่มขึ้นก็ขยายกิจกรรมทางเศรษฐกิจขึ้นเพียงเล็กน้อยเท่านั้น
2. ประชากรส่วนหนึ่งเดินทางเข้าไปใช้กิจกรรมทางเศรษฐกิจในพื้นที่เขตชั้นกลางหรือเขตชั้นใน เนื่องจากมี การคมนาคมสะดวกขึ้น
3. การกำหนดพื้นที่รวีสีเขียวเป็นอุปสรรคต่อการขยายตัวภาวะเศรษฐกิจ เช่น เขตหนองจอกซึ่งมีอัตราการขยายตัวของรายรับลดลงมากที่สุดนั้น เนื่องจากอยู่หลังแนวพื้นที่รวีสีเขียว เขตมีนบุรีและเขตลาดกระบังสูญเสียพื้นที่ที่จะพัฒนาเศรษฐกิจ เนื่องจากการห้ามก่อสร้างอาคารในบริเวณรวีสีเขียวทำให้อัตราขยายตัวทางเศรษฐกิจลดลง

ตารางที่ 5.5 รายรับของเขต รายรับกึ่งหัวประชากร และอัตรารายขายหัวเฉลี่ย พ.ศ. 2519-2528

เขต	รายรับ พ.ศ. 2519		รายรับ พ.ศ. 2524		รายรับ พ.ศ. 2528		การเปลี่ยนแปลง 2519-2524		การเปลี่ยนแปลง 2524-2528		อัตรารายขายหัวเพิ่ม	
	ล้านบาท	บาท/คน	ล้านบาท	บาท/คน	ล้านบาท	บาท/คน	ล้านบาท	บาท/คน	ล้านบาท	บาท/คน	2519-2524	2524-2528
1. มีนบุรี	1.35	28.65	4.34	72.25	7.26	105.35	2.99	43.60	2.92	33.10	26.31	13.72
2. หองจอก	1.35	28.37	2.42	46.42	2.79	50.73	1.07	18.10	0.37	4.31	12.38	3.62
3. ลาดกระบัง	1.39	38.54	4.21	95.70	5.80	112.27	2.82	57.16	1.59	16.57	24.81	8.34
รวม	4.09	31.26	10.07	70.97	15.05	84.97	6.88	39.71	4.08	14.00	2.81	8.26

ที่มา กองบัญชี และตรวจสอบ สำนักการคลัง กรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 5.6 งบประมาณรายจ่ายของเขต รายจ่ายกึ่งหัวประชากร อัตรารายขายหัวเฉลี่ย พ.ศ. 2519-2529

เขต	งบประมาณรายจ่าย 2519		งบประมาณรายจ่าย 2524		งบประมาณรายจ่าย 2529		การเปลี่ยนแปลง 2519-2524		การเปลี่ยนแปลง 2524-2529		อัตรารายขายหัวเฉลี่ย	
	ล้านบาท	บาท/คน	ล้านบาท	บาท/คน	ล้านบาท	บาท/คน	ล้านบาท	บาท/คน	ล้านบาท	บาท/คน	2519-2524	2524-2528
1. มีนบุรี	18.53	393.29	19.40	332.06	29.47	416.51	0.87	-61.23	10.07	142.32	0.92	8.72
2. หองจอก	18.03	378.26	28.27	542.40	37.43	676.61	10.24	164.14	9.16	165.58	9.41	5.77
3. ลาดกระบัง	15.65	433.94	22.17	504.04	34.12	625.27	6.52	70.10	11.95	218.99	7.21	9.01
รวม	52.21	399.02	69.84	451.83	101.03	559.28	17.63	52.81	31.19	172.66	5.99	7.66

ที่มา กองงบประมาณ สำนักปลัดกรุงเทพมหานคร

3. รายจ่ายของเขต งบประมาณรายจ่ายประจำปี 2529 ของ
 บริการพื้นที่ศึกษารวมกันเท่ากับ 101.03 ล้านบาท โดยเขตหนองจอกได้งบประมาณ
 สูงสุดถึง 37.43 ล้านบาท เขตลาดกระบังได้งบประมาณมารองลงมาคือ 34.12
 ล้านบาท และเขตมีนบุรีได้ 29.47 ล้านบาท จะเห็นว่าพื้นที่ที่มีระดับการพัฒนาทาง
 ด้านสาธารณูปโภคโดยเฉพาะถนนค่า เช่น เขตหนองจอกจะได้งบประมาณมากกว่า
 จะเห็นได้ว่ารายละเอียดงบประมาณจำแนกตามหมวดรายจ่ายต่าง ๆ (ตารางที่ 5.7)
 เขตหนองจอกได้รับงบประมาณในหมวดต่าง ๆ ค่ากว่าหรือใกล้เคียงกับเขตอื่นอีก 2
 เขต แต่งบประมาณหมวดค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้างสูงถึง 22.81 ล้านบาท ในขณะที่
 เขตลาดกระบังและเขตมีนบุรีได้งบประมาณในหมวดนี้เพียง 18.50 และ 14.70
 ล้านบาทตามลำดับ และเมื่อพิจารณารายจ่ายต่อหัวประชากรแล้ว ทั้ง 3 เขตมีลำดับ
 มากน้อยคงเดิม คือ เขตหนองจอกมีรายจ่ายต่อหัวประชากรสูงสุด คือ 676.61 บาท
 ต่อประชากร 1 คน เขตลาดกระบัง และเขตหนองจอกมีรายจ่ายต่อหัวประชากร
 รองลงมาคือ 625.27 และ 416.51 บาทต่อ ประชากร 1 คน ตามลำดับ
 (ตารางที่ 5.6)

4. การเปลี่ยนแปลงรายจ่าย ระหว่าง พ.ศ. 2519-2529
 งบประมาณรายจ่ายของทั้ง 3 เขต ที่ศึกษาใน ปี พ.ศ. 2519 เท่ากับ 52.10
 ล้านบาท เพิ่มเป็น 69.84 ล้านบาทใน ปี 2524 หรือเพิ่มขึ้น 17.63 ล้านบาท
 คิดเป็นอัตราเพิ่มเฉลี่ยร้อยละ 5.99 ต่อปี และเพิ่มขึ้นอีก 31.19 ล้านบาทเป็น
 101.03 ล้านบาทใน ปี 2529 หรือคิดเป็นอัตราเพิ่มเฉลี่ยร้อยละ 7.66 ต่อปี

เมื่อพิจารณาในระดับเขตจะพบว่าในช่วง พ.ศ. 2519-
 2524 เขตหนองจอกมีอัตรารายจ่ายต่อหัวเฉลี่ยสูงสุดคือ ร้อยละ 9.41 ต่อปี เขต
 ลาดกระบังกลับมีอัตรารายจ่ายต่อหัวของรายจ่ายเฉลี่ยต่อปีสูงสุดคือ ร้อยละ 9.01 เขต
 มีนบุรีร้อยละ 8.72 เขตหนองจอกกลับมีอัตรารายจ่ายต่อหัวเฉลี่ยต่อปีลดลงจากช่วงแรก
 เหลือ ร้อยละ 5.77

กรุงเทพมหานครได้ใช้งบประมาณเพื่อการพัฒนาพื้นที่
 บริเวณนี้เพิ่มขึ้นคงจะเห็นได้จากอัตรารายจ่ายต่อหัวเฉลี่ย ในช่วง ปี 2524-2529
 เป็นร้อยละ 7.66 ในขณะที่ช่วงแรก พ.ศ. 2519-2524 มีอัตรารายจ่ายต่อหัว

เฉลี่ยร้อยละ 5.99 ซึ่งจะมีผลให้ระบบคมนาคมทางบกเพิ่มขึ้นเนื่องจากงบประมาณที่
 เขตได้รับโดยเฉพาะในหมวดค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้างนั้นจะเป็นการก่อสร้างถนนสายรอง
 หรือถนนเพื่อการติดต่อภายในเขต (ตารางที่ 5.7) ทั้งนี้จากแนวโน้มที่พื้นที่บริเวณ
 นี้ได้รับงบประมาณในอัตราขยายตัวเฉลี่ยสูงขึ้นจะมีผลให้เกิดระบบถนนเพิ่มขึ้นใน
 พื้นที่รวีสี่เหลี่ยมและพื้นที่ต่อเนื่อง ซึ่งจะมีผลกระทบต่อนโยบายการกำหนดพื้นที่รวีสี่เหลี่ยม
 คงจะได้ศึกษาต่อไป

ตารางที่ 5.7 งบประมาณรายจ่าย จำแนกตามหมวดรายจ่าย พ.ศ. 2529

เขต	เงินเดือน	ค่าจ้าง ประจำ	ค่าจ้าง ชั่วคราว	ค่าตอบแทน	ค่า ใช้สอย	ค่า สาธารณ- ูปโภค	ค่า วัสดุ	ค่า ครุภัณฑ์	ค่าที่ดิน และสิ่ง ก่อสร้าง	อื่นๆ	รวม
1. มีนบุรี.	5.53	2.75	0.26	0.36	1.30	0.69	3.58	-0.06	14.7	0.01	29.47
2. หนองจอก	4.68	2.11	0.17	0.23	0.88	0.63	2.30	-3.54	22.81	0.05	37.43
3. ลาดกระบัง	4.84	2.16	0.23	0.38	1.36	1.37	4.58	-0.48	18.50	0.19	34.13
รวม	15.05	7.02	0.66	0.97	3.54	2.69	10.48	-4.08	56.01	0.34	101.03

ที่มา กองงบประมาณ กรุงเทพมหานคร

ข. ราคาที่ดินและการเปลี่ยนแปลง

1. ราคาที่ดิน ราคาที่ดินที่ใช้ในการศึกษานี้คือ ราคาที่ดินจากบัญชีกำหนดจำนวนราคาที่ดินตามราคาตลาด เพื่อใช้เป็นทุนทรัพย์สำหรับเรียกเก็บค่าธรรมเนียมในการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรม ซึ่งกำหนดขึ้นจากรายได้เปรียบเทียบเชิงเศรษฐกิจ ที่ดินที่อยู่ใกล้ชุมชนหรือใกล้ถนนสายสำคัญ ๆ จะมีราคาสูงกว่าที่ดินที่อยู่ห่างออกไป จากบัญชีกำหนดราคาที่ดินฯ ซึ่งใช้ในปี พ.ศ. 2527-2528 ราคาที่ดินในพื้นที่ศึกษาที่สูงที่สุดได้แก่ ที่ดินติดถนนสีหุราษฎร์ ในเขตมีนบุรี และที่ดินติดถนนลาดกระบังในแขวงลาดกระบัง เขตลาดกระบัง ตารางวาละ 10,000 บาท และราคาที่ดินต่ำที่สุด คือ ที่ดินที่ไม่ติดถนนหรือซอยในแขวงคลองสิบ ตารางวาละ 50 บาท ราคาที่ดินในพื้นที่ศึกษาจึงมีความแตกต่างกันถึง 200 เท่า

ในระดับเขตและแขวง ปรากฏว่าราคาที่ดินในเขตมีนบุรีที่กำหนดให้ใช้เมื่อวันที่ 1 มกราคม 2527 มีราคาสูงสุดคือ ตารางวาละ 10,000 บาท เป็นที่ดินติดถนนสีหุราษฎร์ (ถนนรามอินทรา-หลักสี่) ข้างละ 20 เมตร เป็นบริเวณศูนย์กลางชุมชนและพาณิชยกรรมของเขต และที่ดินในเขตมีนบุรีนี้มีราคาสูงกว่าแขวงอื่น ๆ โดยเฉพาะที่ดินติดถนนสายสำคัญ ๆ เช่น สุวินทวงศ์ ถนนสุขาภิบาล 2 สุขาภิบาล 3 (ถนนรามคำแหง), ถนนร่มเกล้า ตารางวาละตั้งแต่ 6,000 บาทลงไปลดหลั่นลงไปตามระยะห่างจากศูนย์กลางของเขต และตามระยะห่างจากเขตบางกะปิ ราคาที่ดินต่ำสุดของแขวงนี้คือ 150 บาทต่อตารางวา เป็นที่ดินที่อยู่ห่างจากถนนมาก ที่ดินในแขวงบางชันและแสนแสบมีระดับราคาใกล้เคียงกัน คือ สูงสุดตารางวาละ 4,000 บาท ได้แก่ ที่ดินริมถนนรามอินทรา ในแขวงบางชัน และริมถนนรามคำแหง ในแขวงแสนแสบ ต่ำสุดตารางวาละ 150 บาท

ราคาที่ดินในแขวงบางชันและแขวงแสนแสบ แสดงให้เห็นผลกระทบของพื้นที่รวีสี่เหลี่ยมอย่างชัดเจน กล่าวคือ ในแขวงบางชัน ที่ดินริมถนนหทัยราษฎร์ ช่วงที่เป็นเส้นแนวเขตพื้นที่รวีสี่เหลี่ยม ฝั่งตะวันตกซึ่งอยู่นอกพื้นที่รวีสี่เหลี่ยม ราคาตารางวาละ 800 บาท แต่ที่ดินฝั่งตะวันออกซึ่งอยู่ในพื้นที่รวีสี่เหลี่ยม ราคาตารางวาละ 500 บาท เท่านั้น ต่ำกว่า 300 บาท หรือ ต่ำกว่าร้อยละ 37.5 และในแขวงแสนแสบที่ดินริมถนนสุขาภิบาล 3 ฝั่งเหนือ (ถนนรามคำแหง) ระหว่างถนนร่มเกล้าเชื่อมถนน

สุวินทวงศ์ซึ่งอยู่นอกรั้วสีเขียว ราคาตารางวาละ 4,000 บาท แต่ที่ดินริมถนนสายนี้ ช่วงเดียวกันนี้แต่เป็นฝั่งใต้ซึ่งอยู่ในรั้วสีเขียว ราคาเพียงตารางวาละ 1,500 บาท ราคาต่ำกว่าถึงตารางวาละ 2,500 บาท หรือต่ำกว่าร้อยละ 62.5

ที่ดินในแขวงทรายกองดินก็เช่นกัน ที่ดินติดถนนนิมิตริใหม่ซึ่งเป็นเส้นแบ่งแนวรั้วสีเขียว ฝั่งตะวันตกซึ่งอยู่นอกแนวรั้วสีเขียวมีราคาสูงสุดในแขวงนี้คือ ตารางวาละ 1,000 บาท ส่วนที่ดินริมถนนสายนี้ฝั่งตะวันออกซึ่งอยู่ในรั้วสีเขียว ราคาตารางวาละ 800 บาท ต่ำกว่า 200 บาท หรือ ร้อยละ 20

ผลกระทบจากพื้นที่รั้วสีเขียวปรากฏในอีกแขวงหนึ่ง คือ แขวงสามวา ตะวันตกที่ดินริมถนนหทัยราษฎร์ ท่อจากแขวงบางชัน บ้านที่อยู่นอกรั้วสีเขียว ราคา ตารางวาละ 800 บาท แต่บ้านที่อยู่ในรั้วสีเขียวราคาตารางวาละ 600 บาท ต่ำกว่า 200 บาท หรือ ร้อยละ 25

ส่วนที่ดินในแขวงที่เหลือคือ แขวงสามวาตะวันออกและทรายกองดินใต้ มีราคาค่อนข้างต่ำ เนื่องจากความเสียเปรียบเชิงเศรษฐกิจทั้งจากการขาดถนน และจากการถูกห้ามก่อสร้างอาคารตามข้อบัญญัติกรุง เทพมหานคร ฉบับที่กำหนดพื้นที่รั้วสีเขียวนั้น

เขตหนองจอก เป็นเขตที่ราคาที่ดินต่ำสุดในบริเวณพื้นที่ศึกษา ราคา สูงสุดเพียงตารางวาละ 3,000 บาท อยู่ในย่านชุมชนและพาณิชย์กรรมของเขตซึ่ง อยู่ในแขวงกระทุ่มราย ส่วนในแขวงอื่นที่เหลือไม่มีแขวงใดที่ดินมีราคาสูงถึง ตารางวาละ 1,000 บาทเลย และราคาที่ดินต่ำสุดคือ ตารางวาละ 50 บาท ก็ เป็นราคาที่ดินที่ต่ำสุดของบริเวณพื้นที่ศึกษา ได้แก่ ที่ดินในแขวงคลองสิบ

ราคาที่ดินในเขตลาคกระบังสูงใกล้เคียงกับเขตมีนบุรี กล่าวคือ ราคาที่ดินสูงสุดตารางวาละ 10,000 บาท ได้แก่ ที่ดินติดถนนลาคกระบังช่วงที่อยู่ในศูนย์ชุมชนของเขต ที่ดินดังกล่าวอยู่ในบริเวณที่กันออกจากพื้นที่รั้วสีเขียวและเป็นบริเวณที่ดินมีราคาสูงที่สุดในเขตลาคกระบัง ตั้งแต่ 1,500 บาท - 10,000 บาท คอตารางวา แต่ความแตกต่างในกรณีนี้นั้นส่วนใหญ่เป็นเพราะ ความได้เปรียบ เสียเปรียบเชิงเศรษฐกิจเดิมของพื้นที่นี้ เพราะในปี 2524 ซึ่งการกำหนดราคาที่ดินยังไม่ได้คำนึงถึงกรณีกำหนดพื้นที่รั้วสีเขียว ราคาสูงสุดของที่ดินบริเวณดังกล่าว ต่างกัน 3.3 เท่า (ราคา 5,000 และ 1,500 บาทต่อตารางวา) เท่ากับ

ความแตกต่างของราคาที่กำหนดในปี 2527 แต่ในแขวงคลองสามประเวศ ราคาที่ดินริมถนนร่มเกล้าฝั่งที่เป็นพื้นที่รวีสีเขียวคือ ฝั่งตะวันออก ราคาจะต่ำกว่าฝั่งที่อยู่หน้าพื้นที่รวีสีเขียวคือ ฝั่งตะวันตกถึง 1 เท่า คือ ที่ดินในพื้นที่รวีสีเขียวราคาตารางวาละ 1,000 บาท แต่ฝั่งตะวันตกซึ่งอยู่นอกพื้นที่รวีสีเขียว ราคาตารางวาละ 2,000 บาท หรือราคาต่ำกว่าร้อยละ 50

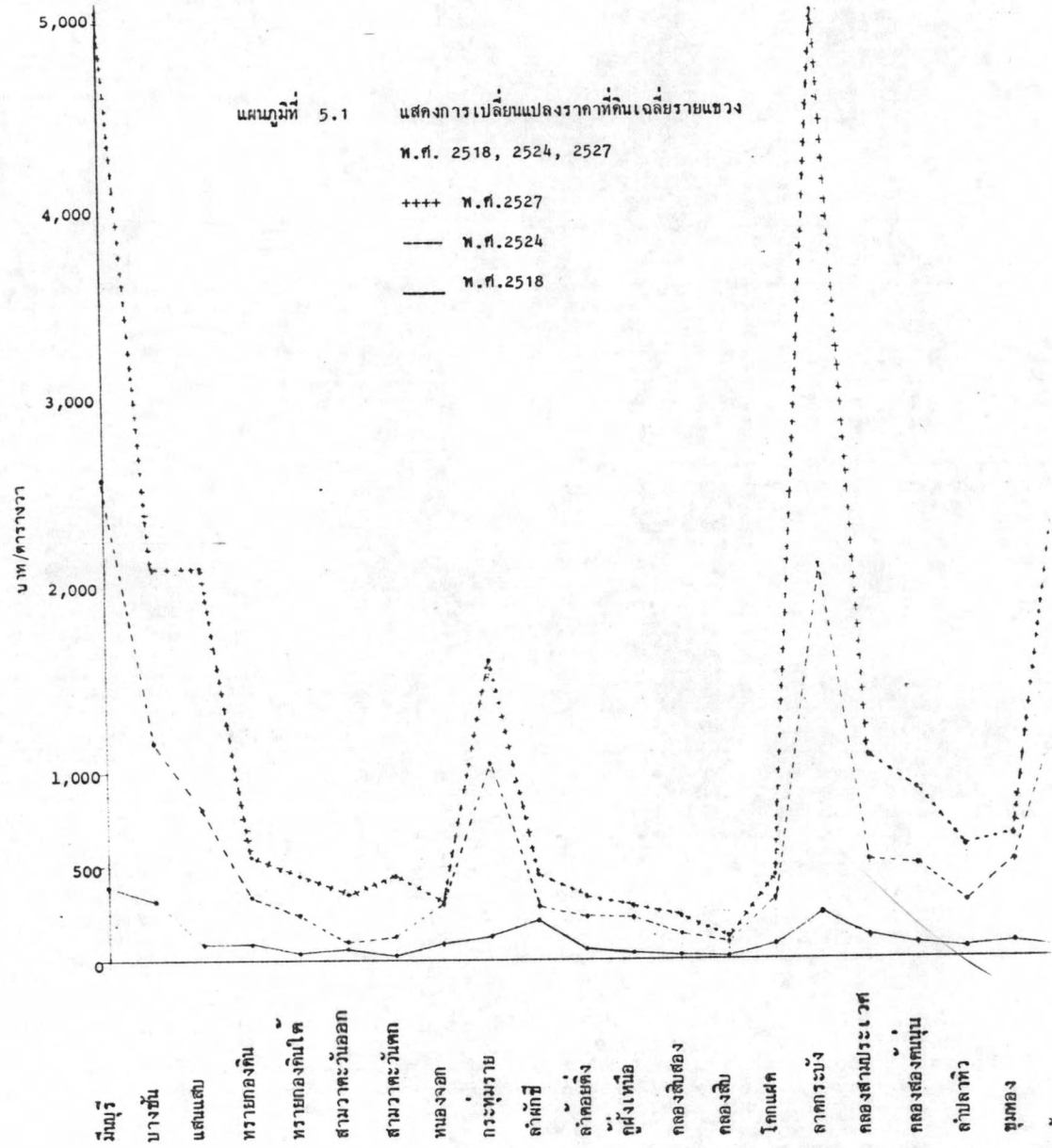
ที่ดินในแขวงคลองสามประเวศและแขวงลำปลาทิว ราคาค่อนข้างต่ำ แม้จะมีถนนสายใหม่เชื่อมระหว่างถนนกรุงเทพกรีธา กับ ถนนฉลองกรุง คัดค้าน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะพื้นที่ส่วนใหญ่ของทั้ง 2 แขวงนี้ อยู่ในพื้นที่รวีสีเขียวนั่นเอง

แต่ที่ดินในแขวงทับยาว กลับมีราคาสูง เนื่องจากมีพื้นที่ต่อเนื่องจากศูนย์ชุมชนของเขตลาคกระบัง และอยู่นอกพื้นที่รวีสีเขียว ที่ดินที่อยู่ริมถนนหลวงแพ่งซึ่งเป็นถนนที่ต่อเนื่องจากถนนลาคกระบัง มีราคาตารางวาละ 5,000 บาท เช่นเดียวกับแขวงชุมทองที่อยู่ถัดออกไป แม้จะอยู่ค่อนข้างห่างไกลแต่อยู่นอกพื้นที่รวีสีเขียว จึงมีราคาตารางวาละ 1,200 บาท สูงกว่าที่ดินริมถนนฉลองกรุง ในแขวงลำปลาทิว ซึ่งแม้จะอยู่ใกล้ศูนย์ชุมชนมากกว่าแต่อยู่ในพื้นที่รวีสีเขียวจึงมีราคาเพียงตารางวาละ 1,000 บาท

2. การเปลี่ยนแปลงราคาที่ดิน การศึกษาการเปลี่ยนแปลงของราคาที่ดินนี้จะพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของราคาที่ดินสูงสุดและต่ำสุดในแต่ละแขวง โดยใช้สูตร

$$\text{ราคาที่ดินเฉลี่ย} = \frac{\text{ราคาที่ดินสูงสุด} + \text{ราคาที่ดินต่ำสุด}}{2}$$

การศึกษานี้จะใช้สูตรนี้หาราคาที่ดินเฉลี่ยของแต่ละแขวงจากบัญชีกำหนดจำนวนราคาที่ดินตามราคาตลาด ใน 3 ช่วงปี คือ ปี 2518 2524 และ 2527 จากแผนภูมิที่ 5.1 ซึ่งแสดงราคาที่ดินเฉลี่ยเปรียบเทียบทั้ง 3 ปี นั้น จะเห็นว่าราคาที่ดินในแขวงมีนบุรี แขวงลาคกระบังสูงสุด คือ เฉลี่ยตารางวาละ 5,000 บาท รองลงมาได้แก่ แขวงทับยาว แขวงบางชัน แขวงแสนแสบ ราคาเฉลี่ยตารางวาละ 2,000-2,550 บาท และแขวงที่มีราคาเฉลี่ยตารางวาละ 1,000-2,000 บาท ได้แก่ แขวงคลองสามประเวศ และแขวงกระทุ่มราย

ที่ดินทั้ง 6 แคว้นนี้มีราคาเฉลี่ยสูงกว่าแคว้นอื่น ๆ เป็นเพราะ พื้นที่เหล่านี้มีความได้เปรียบเชิงเศรษฐกิจสูงกว่าพื้นที่อื่น ๆ และที่ดินบริเวณที่มีราคาสูงสุดของแต่ละแคว้นไม่ถูกจำกัด การขยายตัวด้วยวิธีสีเขียวดังกล่าวแล้ว ส่วนแคว้นที่มีพื้นที่ทั้งแคว้นอยู่ในพื้นที่วิธีสีเขียว เช่น แคว้นสามวาตะวันออก แคว้นทรายกองดินใต้ แคว้นที่มีพื้นที่บางส่วนอยู่ในพื้นที่วิธีสีเขียวและมีความได้เปรียบเชิงเศรษฐกิจต่ำ เช่น แคว้นทรายกองดิน แคว้นคลองสิบ แคว้นคู้ฝั่งเหนือ มีราคาต่ำ แม้บางแคว้นจะมีอัตราเพิ่มสูงแต่ก็เป็นเพราะราคาที่ดินเดิมที่ต่ำมาก เช่น แคว้นสามวาตะวันออก มีราคาที่ดินเฉลี่ยในปี 2524 เพียงตารางวาละ 125 บาท นอกจากนี้แคว้นที่อยู่ในเขตหนองจอกซึ่งล้วนมีความได้เปรียบเชิงเศรษฐกิจต่ำต่างมีราคาต่ำและมีอัตราการเพิ่มต่ำด้วย ส่วนแคว้นต่าง ๆ ในเขตลาคกระบังมีราคาสูงกว่าและมีอัตราเพิ่มเฉลี่ยสูงกว่า (ตารางที่ 5.8)

ตารางที่ 5.8 ราคาที่ดินสูงสุด-ต่ำสุด และค่าเฉลี่ย รายแขวง พ.ศ. 2518, 2524 และ 2527 หน่วย = บาท/ตารางวา

แขวง	ราคาที่ดิน สูงสุด-ต่ำสุด			ราคาที่ดินเฉลี่ย ¹			การเปลี่ยนแปลง ราคาที่ดินเฉลี่ย		อัตราเพิ่มเฉลี่ย		ผลต่างของ อัตราเพิ่มเฉลี่ย ช่วงหลัง-ช่วงแรก
	2518	2524	2527	2518	2524	2527	18-24	24-27	18-24	24-27	
1. เขกมินบุรี	600-20	5000-50	10000-100	310	2525	5050	2215	2525	41.84	25.99	-15.85
1.1 มินบุรี	600-40	5000-100	10000-150	320	2550	5075	2230	2525	41.33	25.99	-15.34
* 1.2 แสนแสบ	150-30	1500-100	4000-150	90	800	2075	710	1275	43.93	37.40	-6.53
1.3 บางชัน	600-30	2000-100	4000-150	315	1050	2075	735	1025	22.22	25.49	3.27
* 1.4 สามวาตะวันออก	100-20	200-50	600-100	60	125	350	65	225	13.01	40.94	27.93
1.5 สามวาตะวันตก	30-20	250-50	800-100	25	150	450	125	300	34.80	44.22	9.42
* 1.6 ทวายทองคิน	150-20	600-60	1000-100	85	330	550	245	200	25.37	18.56	-6.81
* 1.7 ทวายทองคินโต	50-20	400-60	800-100	35	230	450	195	220	36.86	25.07	-11.79
2. เขกหนองจอก	400-15	2000-30	3000-50	208	1015	1525	807	510	30.24	14.53	-15.71
2.1 กระทุมราย	300-15	2000-75	3000-150	158	1038	1575	880	537	36.86	14.91	-21.95
2.2 หนองจอก	150-15	500-100	500-100	83	300	300	217	-	23.88	-	-23.88
2.3 คลองสิบ	20-15	150-30	200-50	18	90	125	72	35	30.77	11.57	-19.20
2.4 คลองสิบสอง	30-20	200-60	400-60	25	130	230	105	100	31.62	20.95	-10.67
2.5 โลกแฝก	150-15	600-35	800-100	83	318	450	235	132	25.09	12.27	-12.82
2.6 คู้งเหนือ	50-15	400-50	500-75	33	225	288	192	63	37.70	8.58	-29.12
2.7 ลำยักซี	400-30	500-60	800-100	215	280	450	65	170	4.50	17.13	12.63
2.8 ลำยักยั้ง	100-15	400-50	600-75	58	225	338	167	113	25.35	14.53	-10.82
3. เขกตากกระบัง	400-20	5000-50	10000-75	210	2025	5038	1815	3013	45.89	35.50	-10.39
* 3.1 ลากกระบัง	400-100	5000-120	10000-300	250	2070	5150	1820	3080	42.23	35.50	-6.73
3.2 คลองสองก้นบุน	100-75	800-100	1500-300	88	450	900	362	450	31.26	25.99	-5.27
* 3.3 คลองสามประเวศ	200-40	900-150	2000-150	120	525	1075	405	550	27.88	26.98	-0.90
* 3.4 ตำบลทิว	100-30	500-100	1000-200	65	300	600	235	300	29.03	25.99	-3.04
3.5 ทัพขาว	150-30	3000-50	5000-100	90	1525	2550	1435	1025	60.26	18.69	-41.57
3.6 ชุมทอง	75-20	1000-50	1200-80	48	525	640	477	115	48.99	6.82	-42.17
รวม	600-15	5000-30	10000-50	308	2515	5025	2207	2510	41.90	25.95	-15.95

¹ราคาที่ดินเฉลี่ย = $\frac{\text{ราคาสูงสุด} + \text{ราคาต่ำสุด}}{2}$

* แขวงที่มีพื้นที่ส่วนใหญ่อยู่ในวิเวียง
หิมา กรมที่ดิน

บริการทางสังคม

ก. บริการทางสาธารณสุข

การให้บริการในค้ำานสาธารณสุขในพื้นที่ศึกษา เป็นการให้บริการของ กรุงเทพมหานคร อยู่ในความรับผิดชอบของสำนักอนามัย ประกอบด้วยโรงพยาบาล 1 แห่ง ตั้งอยู่ในแขวงกระทู้มราย เขตหนองจอก ศูนย์บริการสาธารณสุข 4 แห่ง ศูนย์บริการสาธารณสุขสาขาอีก 14 แห่ง สถานีอนามัย 5 แห่ง กระจายตัวอยู่ตามพื้นที่แต่ละแขวงคือ (แผนที่ 5.13)

เขตมีนบุรี มีศูนย์บริการสาธารณสุข 43 ตั้งอยู่ในบริเวณศูนย์กลางชุมชนมีนบุรี และศูนย์บริการสาธารณสุขสาขาอีก 6 แห่ง มีชื่อตาม ชื่อแขวงที่ศูนย์ ตั้งอยู่ คือ ศูนย์สาขางบางชัน ศูนย์สาขาสันแสบ ศูนย์สาขาสามวาตะวันตก ศูนย์สาขาสามวาตะวันออก ศูนย์สาขาทวายกองคิน และศูนย์สาขาทวายกองคินใต้

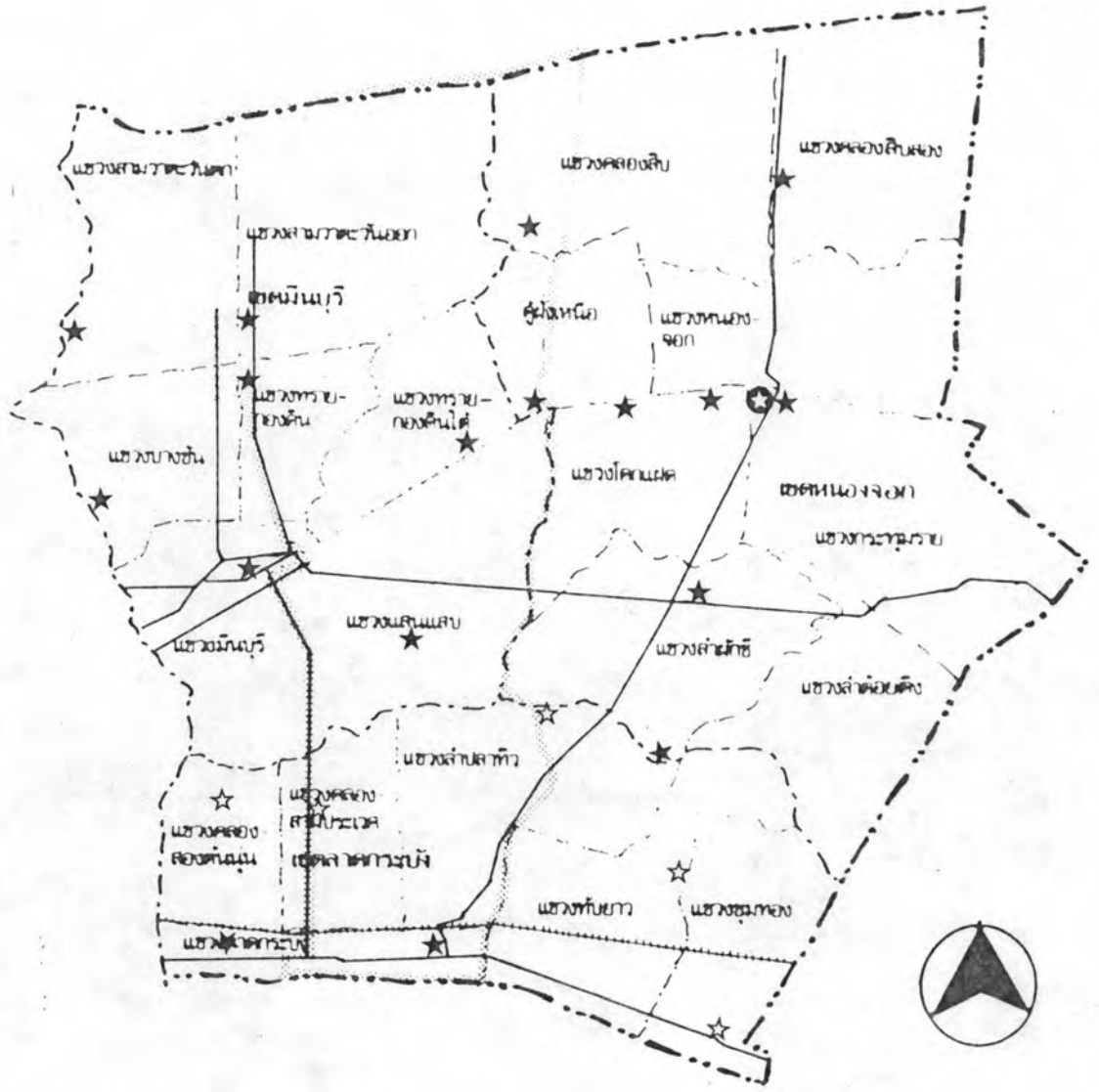
เขตหนองจอก มีโรงพยาบาลหนองจอก ตั้งอยู่ในบริเวณเดียวกันกับ ศูนย์บริการสาธารณสุข 44 ในแขวงกระทู้มราย และมีศูนย์บริการสาธารณสุขสาขา ตั้งอยู่ตามแขวงต่าง ๆ 8 แห่ง คือ ศูนย์สาขาลำพะอง ในแขวงลำผักชี และศูนย์ ที่มีชื่อตามแขวงที่ตั้งอยู่ คือ ศูนย์สาขาลำผักชี ศูนย์สาขาคู้ฝิ่งเหนือ ศูนย์สาขากฎมราย ศูนย์สาขาลำค้อยคิ่ง

เขตลาดกระบัง มีศูนย์บริการสาธารณสุข 45 และ 47 รวม 2 แห่ง ตั้งอยู่ในศูนย์ชุมชนลาดกระบังบริเวณชุมชนวัดลานบุญ แขวงลาดกระบัง นอกจากนี้มี สถานีอนามัย 5 แห่ง ในแขวงคลองสามประเวศ แขวงทับยาว แขวงชุมทอง คลองสองต้นนุ่น และลำปลาทิว

ถึงแม้ว่าจะมีศูนย์บริการสาธารณสุข และสถานีอนามัยอยู่เกือบทุกแขวง ในพื้นที่บริเวณนี้ แต่เนื่องจากการคมนาคมยังไม่สะดวก บางแห่งต้องใช้การคมนาคม ทางน้ำอย่างเคียว การบริการค้ำานนี้จึงยังไม่ทั่วถึงเท่าที่ควร

ข. บริการค้ำานการศึกษา

การศึกษาบริการค้ำานการศึกษานี้มีจุดประสงค์ที่จะศึกษาการเปลี่ยนแปลง

- ⊙ โรงพยาบาล
- ★ ศูนย์บริการสาธารณสุข
- ☆ สถาน์อนามัย

- เส้นเขตพื้นที่รวีวสีเขียว
- เขต กทม.
- เขตของเขต
- เขตของแขวง
- ถนน
- +++++ ทางรถไฟ

การคาดการณ์ผลกระทบจากการกำหนดพื้นที่รวีวสีเขียว : บริเวณพื้นที่ด้านตะวันออก
 ของกรุงเทพมหานคร

มาตราส่วน 1 : 200,000

แสดง บริการสาธารณสุข

ที่มา สำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร

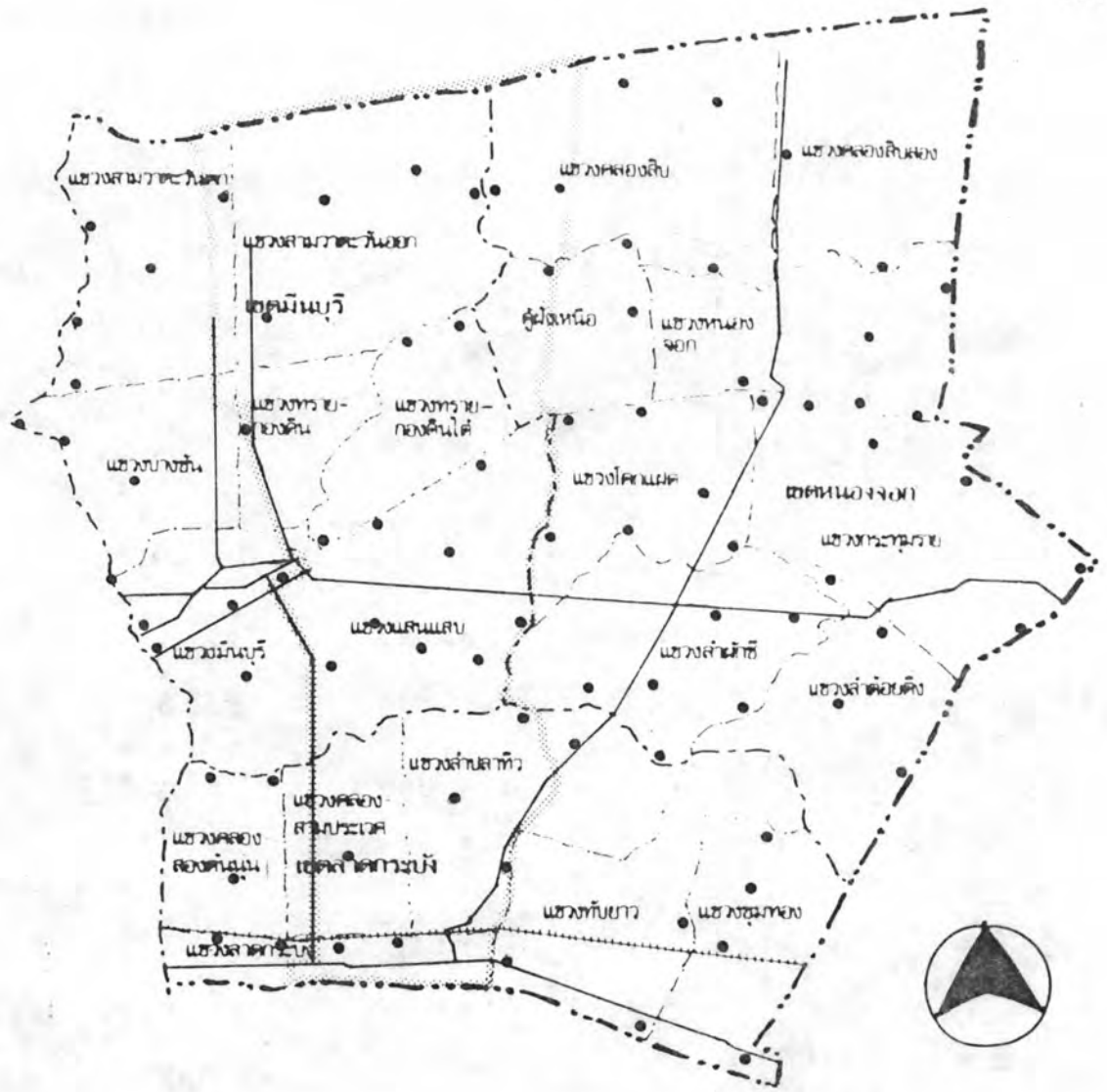
แผนที่ 5.13

ของบริการค่านนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเปลี่ยนแปลงจำนวนนักเรียนสัมพันธ์กับพื้นที่ เพื่อวิเคราะห์ผลกระทบของพื้นที่รวบี่เกี่ยวข้องต่อการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษา ซึ่งเป็น เครื่องชี้โครงสร้างทางสังคมประการหนึ่ง นอกจากนี้ยังได้ศึกษาถึงสัดส่วนของ ประชากรค่อนักเรียน นักเรียนต่อครู

1. ลักษณะของบริการด้านการศึกษา

บริการด้านการศึกษาที่สำคัญที่สุดในพื้นที่ที่มีลักษณะสังคม เป็นสังคมชนบทหรือกึ่งชนบทเช่น บริเวณศึกษานี้ คือ การศึกษาชั้นพื้นฐานหรือการ ประถมศึกษา ซึ่งเป็นหน้าที่ของสำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร ในปี พ.ศ. 2527 บริเวณศึกษามีโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร 87 โรง โดยอยู่ในเขตหนองจอก มากที่สุด คือ 37 โรง รองลงมาคือ เขตมีนบุรี 31 โรง และ เขตลาดกระบัง 19 โรง แต่เขตที่มีจำนวนนักเรียนและครูมากที่สุด คือ เขตมีนบุรี มีนักเรียน 8,415 คน ครู 527 คน คิดเป็นสัดส่วนครู 1 คนต่อ นักเรียน 15 คน เขต หนองจอกมีนักเรียน 6,919 คน ครู 484 คน คิดเป็นสัดส่วนครู 1 คนต่อ นักเรียน 14 คน และเขตลาดกระบังมีนักเรียน 5,555 คน ครู 345 คน คิดเป็นสัดส่วนครู 1 คนต่อ นักเรียน 16 คน ซึ่งนับว่าในพื้นที่ศึกษานี้มีสัดส่วนครูค่อนักเรียนในเกณฑ์ดี (แผนที่ 5.14)

ในระคับแขวงปรากฏว่าแขวงแสนแสบมีจำนวนโรงเรียน มากที่สุดคือ 8 โรง แต่มีจำนวนนักเรียนมากเป็นอันดับ 3 คือมี 1,979 คน แขวง ลาดกระบังมีนักเรียนมากที่สุดคือ 2,776 คน มีโรงเรียน 4 โรง ทั้งนี้เนื่องจาก แขวงลาดกระบังมีประชากรมากแต่มีขนาดพื้นที่เล็ก จำนวนโรงเรียนเพียง 4 โรง ก็สามารถให้บริการได้ทั่วถึง แต่แขวงแสนแสบมีพื้นที่ใหญ่ การคมนาคมไม่สะดวก จึงต้องกระจายจำนวนโรงเรียนออกไป แขวงมีนบุรีซึ่งมีพื้นที่ค่อนข้างใหญ่ และมี จำนวนนักเรียนมากถึง 2,350 คน มีโรงเรียนเพียง 5 โรง อาจเป็นเพราะ นักเรียนส่วนใหญ่ของแขวงมีนบุรีอาศัยอยู่ในบริเวณศูนย์กลางชุมชนของเขต ส่วนใน พื้นที่เขตหนองจอก แขวงกระทุ่มรายมีจำนวนนักเรียนมากที่สุด คือ 1,530 คน มีโรงเรียน 6 โรง และแขวงโคกแฝดมีนักเรียน 1,274 คน กระจายอยู่ใน โรงเรียน 6 แห่ง ส่วนพื้นที่ที่มีจำนวนนักเรียนน้อย ได้แก่ แขวงทรายกองดิน

● ที่ตั้งโรงเรียน

- เส้นเขตพื้นที่รวีสีเขียว
- เขต กทม.
- เขตของเขต
- เขตของแขวง
- ถนน
- ทางรถไฟ

<p>การคาดการณ์ผลกระทบจากการกำหนดพื้นที่รวีสีเขียว : บริเวณพื้นที่ด้านตะวันออกของกรุงเทพมหานคร</p>		<p>มาตราส่วน 1 : 200,000</p>
<p>แสดง</p>	<p>ที่ตั้งโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร</p>	
<p>ที่มา</p>	<p>สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร</p>	<p>แผนที่ 5.14</p>

ซึ่งเป็นแขวงที่มีขนาดพื้นที่เล็ก เช่นเดียวกับแขวงคลองสองต้นนุ่น แขวงคลองสาม
ประเวศ และแขวงคู้มั่งเหนือ ส่วนแขวงคลองสิบล่อง มีขนาดพื้นที่ใหญ่แต่มีประชากร
เบาบางจึงมีจำนวนนักเรียนน้อย

สัดส่วนของประชากรก่อนนักเรียน ในพื้นที่ศึกษาเฉลี่ยแล้ว
ประมาณ 8.26 ในระดับแขวง แขวงที่มีสัดส่วนประชากรก่อนนักเรียนต่ำกว่าค่าเฉลี่ย
มีอยู่ 9 แขวง คือ แขวงแสนส่าย บางชัน สามวาตะวันตก ทวายกองกินใต้
โคกแฝค ลำค้อยตั้ง ลำผักชี แขวงลำปลาทิว และแขวงชุมทอง ส่วนแขวงที่มี
สัดส่วนประชากรก่อนนักเรียนสูงกว่าค่าเฉลี่ยมาก คือ แขวงคลองสามประเวศ
ประมาณ 24.58

สัดส่วนของนักเรียนต่อครูในพื้นที่ศึกษาอยู่ในเกณฑ์ โดย
มีสัดส่วนเฉลี่ย 15 คน ต่อครู 1 คน แขวงที่มีสัดส่วนนักเรียนต่อครูต่ำที่สุดคือ
แขวงสามวาตะวันออก และแขวงคลองสิบล่อง มีสัดส่วนนักเรียนต่อครู 11 คน
แขวงอื่นที่มีสัดส่วนนักเรียนต่อครูต่ำ ได้แก่ แขวงสามวาตะวันตก แขวงลำผักชี
แขวงคลองสองต้นนุ่น แขวงคลองสามประเวศ แขวงทึบยาว และแขวงชุมทอง
พื้นที่เหล่านี้มีจำนวนนักเรียนน้อย เมื่อมีสัดส่วนนักเรียนต่อครูต่ำ แสดงให้เห็นว่า
รัฐได้ให้บริการทางการศึกษาที่มีมาตรฐานสูงแก่ประชาชนในพื้นที่ศึกษา

2. การเปลี่ยนแปลงจำนวนนักเรียน พ.ศ. 2516-2527

การศึกษากการเปลี่ยนแปลงของจำนวนนักเรียนนี้จะศึกษา
ใน 2 ช่วงปี คือ ปีพ.ศ. 2516-2522 และ พ.ศ. 2522-2527 เพื่อทราบ
ถึงการเพิ่มหรือลดจำนวนนักเรียนในแต่ละแขวง อัตราการเปลี่ยนแปลง และแนวโน้ม
ในค่านวบริการศึกษาในอนาคต (ตารางที่ 5.9)

ในช่วงปี พ.ศ. 2516-2522 จำนวนนักเรียนในพื้นที่
ศึกษาเพิ่มขึ้น 1,733 คน หรือ คิดเป็นร้อยละ 8.89 อัตราการเพิ่มเฉลี่ยเท่ากับ
1.43 ต่อปี โดยเขตมีนบุรีมีนักเรียนเพิ่มมากที่สุด คือ 1,056 คน คิดเป็นอัตรา
เพิ่มเฉลี่ย 14.68 ต่อปี เขตหนองจอกมีนักเรียนเพิ่มขึ้น 841 คน คิดเป็นอัตรา
เพิ่มเฉลี่ย 2.00 ต่อปี แต่เขตลาดกระบังกลับมีจำนวนนักเรียนลดลง 164 คน

ตารางที่ 5.9 จำนวนโรงเรียน นักเรียน ครู สักส่วนประชากรก่อนนักเรียน สักส่วนนักเรียนต่อครู การเปลี่ยนแปลงจำนวนนักเรียน และอัตราการเปลี่ยนแปลง พ.ศ. 2516-2527 รายแขวง

แขวง	จำนวนโรงเรียน			จำนวนนักเรียน (โรงเรียน)			สักส่วนประชากร ก่อนนักเรียน			ครู			สักส่วนนักเรียน/ นักเรียน			การเปลี่ยนแปลงจำนวน นักเรียน		อัตราการ เปลี่ยนแปลง	อัตราการ เปลี่ยนแปลง		
	2516	2522	2527	2516	2522	2527	2516	2522	2527	2516	2522	2527	2516	2522	2527	2516-2522	2522-2527	2516-2522	2522-2527		
1. เขตนมเปญ	30	30	31	7,191	8,247	8,415	6.20	6.38	7.96	265	535	527	27	15	15	1,056	14.68	168	2.04	2.30	0.40
1.1 นมเปญ	5	5	5	1,955	2,111	2,350	7.41	8.78	10.96	62	117	132	32	18	17	156	7.98	239	11.32	1.28	2.17
1.2 แสนแสม	8	8	8	1,307	1,976	1,979	6.42	5.11	6.11	51	123	128	26	16	15	669	51.18	3	0.15	7.13	0.03
1.3 บางขัน	4	4	5	1,171	1,347	1,706	4.29	4.38	5.19	40	78	87	29	17	19	176	15.03	359	26.65	2.36	4.84
1.4 สามวาตะวันออก	4	4	4	855	872	636	7.59	7.89	11.79	33	65	56	26	13	11	17	199	-236	-27.06	0.33	-6.12
1.5 สามวาตะวันตก	5	5	5	818	890	838	5.26	5.10	5.63	35	73	64	23	12	13	72	8.80	-52	-5.84	1.41	-1.20
1.6 ทรายทองกิน	1	1	1	387	283	220	6.47	9.64	14.79	14	20	15	28	14	14	-104	-26.87	-63	-22.26	-5.08	-4.91
1.7 ทรายทองกินใต้	3	3	3	698	768	686	4.91	5.08	6.99	30	54	45	24	14	15	70	10.03	-82	-10.68	1.60	-2.23
2. เขทหนองจอก	37	37	37	6,627	7,468	6,919	6.69	6.71	7.94	265	522	484	25	14	14	841	12.69	-549	-7.35	2.00	-1.52
2.1 กระจับจอก	6	6	6	1,803	1,644	1,530	5.66	7.02	8.35	69	111	96	26	25	15	-159	-8.82	-114	-6.93	-1.53	-1.43
2.2 หนองจอก	5	5	5	659	1,060	965	11.23	7.66	8.61	23	66	74	29	16	13	401	60.85	-95	-8.96	8.24	-1.86
2.3 คลองสิบ	5	5	5	486	674	629	9.48	7.83	8.68	20	52	55	24	13	11	188	38.68	-45	-6.68	5.60	-1.37
2.4 คลองสิบสอง	2	2	2	584	502	441	7.63	9.80	11.67	26	34	29	22	15	15	-82	-14.04	-61	-12.15	-2.49	-2.56
2.5 โคนแฝด	6	6	6	967	1,294	1,274	5.27	5.10	6.12	42	83	83	23	16	15	327	33.81	-20	-1.54	4.97	-0.31
2.6 คุ้มใหม่	3	3	3	491	492	413	8.16	8.70	11.56	16	43	27	31	11	15	1	0.20	-79	-16.06	0.03	-0.03
2.7 ลำน้ำชี	6	6	6	826	833	784	5.82	6.15	7.12	39	68	65	21	12	12	7	0.85	-49	-5.88	0.14	-0.01
2.8 ลำน้ำคิง	4	4	4	815	969	883	4.63	4.41	5.71	30	68	65	27	14	13	154	18.89	-136	-14.03	2.93	-0.02
3. เขตลาดกระบัง	19	19	19	5,673	5,509	5,555	5.85	7.44	9.10	254	354	345	22	16	16	-164	-2.89	46	0.83	-0.49	0.17
3.1 ตลาดกระบัง	4	4	4	2,304	2,474	2,776	4.83	6.75	8.26	106	137	141	22	18	19	170	7.38	302	12.21	1.19	2.35
3.2 คลองสองต้นนุ่น	3	3	3	454	443	491	7.71	9.01	9.98	20	34	35	23	13	14	-11	-2.42	48	10.83	-0.41	2.08
3.3 คลองสามประเวศ	1	1	1	159	141	132	16.58	20.03	24.58	10	12	11	16	12	12	-18	-11.32	-9	-6.38	-1.98	-0.01
3.4 ตำบลทิว	4	4	4	1,079	980	858	4.67	5.59	7.46	46	67	58	23	15	14	-99	-9.17	-112	-11.43	-1.59	-0.03
3.5 ทัพขาว	3	3	3	741	751	616	8.66	9.71	13.06	31	48	49	24	16	12	10	1.35	-135	-17.98	0.22	-0.04
3.6 ชุมทอง	4	4	4	936	720	682	4.76	6.52	7.35	41	56	51	23	13	13	-216	-23.08	-38	-5.28	-4.28	-0.01
รวม	87	87	87	19491	21224	20889	6.27	6.77	8.26	784	1411	1356	25	15	15	1733	8.89	-335	-1.58	1.43	-0.32

คิดเป็นอัตราลดเฉลี่ย 0.49 ต่อปี เมื่อพิจารณาในระดับแขวง พบว่า แขวงหนองจอก และแขวงแสนแสบมีอัตราเพิ่มเฉลี่ยต่อปีสูงสุด คือ 8.24 และ 7.13 ตามลำดับ แขวงคลองสิบและแขวงโคกแฝกก็มีอัตราเพิ่มเฉลี่ยต่อปีสูง เช่นเดียวกัน คือ 5.60 และ 4.97 ตามลำดับ พื้นที่ในเขตลาคกระบังมีจำนวนนักเรียนลดลงเป็นส่วนใหญ่ เว้นแต่แขวงลาคกระบังและแขวงทภัยาวเท่านั้นที่มีนักเรียนเพิ่มขึ้น แต่เพิ่มในอัตราต่ำ

ในช่วงปี พ.ศ. 2522-2527 จำนวนนักเรียนในพื้นที่ศึกษาลดลง 335 คน หรือลดลงเฉลี่ยร้อยละ 0.32 ต่อปี โดยมีพื้นที่เพียง 5 แขวง ที่มีจำนวนนักเรียนเพิ่มขึ้น แขวงบางขันมีอัตราเพิ่มเฉลี่ยต่อปีสูงสุด คือ 4.84 และ แขวงอื่น ๆ ที่มีจำนวนนักเรียนเพิ่มขึ้นได้แก่ แขวงมินบุรี แขวงแสนแสบ ในเขตมินบุรี และแขวงลาคกระบัง แขวงคลองสองต้นนุ่น ในเขตลาคกระบัง ส่วนพื้นที่เขตหนองจอกมีจำนวนนักเรียนลดลงทุกแขวง

สรุปได้ว่า ในบริเวณที่ศึกษานี้ จำนวนนักเรียนเพิ่มขึ้นในช่วง พ.ศ. 2516-2522 แต่ลดลงในช่วง พ.ศ. 2522-2527 ยกเว้นพื้นที่หน้าแนวรั้วสีเขียว 4 แขวง คือ มินบุรี บางขัน คลองสองต้นนุ่น และลาคกระบัง กับแขวงแสนแสบ ซึ่งอยู่ในพื้นที่รั้วสีเขียวที่มีนักเรียนเพิ่มขึ้น การลดลงของจำนวนนักเรียนในบริเวณรั้วสีเขียวและหลังแนวรั้วสีเขียวนี้เกิดขึ้นในช่วงเวลาที่มีการกำหนดรั้วสีเขียวขึ้นแล้ว แต่จำนวนประชากรวัยเรียนจะต้องพิจารณาจากการเพิ่มประชากรตามธรรมชาติในช่วงก่อนหน้านั้น ดังนั้นอาจกล่าวได้ว่า การกำหนดรั้วสีเขียวไม่ใช่ปัจจัยที่ทำให้จำนวนนักเรียนลดลงในช่วงนี้ อย่างไรก็ตามผลสรุปเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงจำนวนนักเรียนดังกล่าวสามารถนำไปใช้คาดการณ์แนวโน้มในอนาคตได้ต่อไป